2026/715

30.3.2026

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2026/715

ze dne 11. března 2026

o průmyslových vzorech Evropské unie

(kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 118 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ([2]) bylo několikrát podstatně změněno ([3]). V zájmu přehlednosti a srozumitelnosti by uvedené nařízení mělo být kodifikováno.

(2) Nařízení (ES) č. 6/2002 vytvořilo systém ochrany průmyslových vzorů specifický pro Evropské společenství, nyní Evropskou unii, který od té doby zajistil ochranu průmyslových vzorů na úrovni Unie souběžně s ochranou průmyslových vzorů dostupnou na vnitrostátní úrovni v členských státech v souladu s jejich vnitrostátním právem upravujícím ochranu průmyslových vzorů, které byly harmonizovány podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES ([4]).

(3) Zvýšená ochrana průmyslových vzorů nejen podporuje přispění jednotlivých původců průmyslových vzorů k tomu, co Unie v této oblasti dosáhla, ale rovněž podporuje inovaci a vývoj nových výrobků a investice do jejich výroby.

(4) Z toho plyne, že pro jednotlivá průmyslová odvětví Unie je klíčový přístupnější systém ochrany průmyslových vzorů, přizpůsobený potřebám vnitřního trhu.

(5) Zkušenosti získané od zavedení systému průmyslových vzorů Společenství, nyní systém průmyslových vzorů Evropské unie (dále jen „průmyslový vzor EU“) ukázaly, že jednotliví původci průmyslových vzorů a podniky z Unie a ze třetích zemí jej přijali a že se tento systém stal úspěšným a fungujícím doplňkem nebo alternativou k ochraně průmyslových vzorů na vnitrostátní úrovni členských států.

(6) Vnitrostátní systémy ochrany průmyslových vzorů jsou však i nadále nezbytné pro ty jednotlivé původce průmyslových vzorů a podniky, kteří nepožadují ochranu svých průmyslových vzorů na úrovni Unie nebo nemohou získat ochranu v rámci celé Unie, i když v získání vnitrostátní ochrany jim nic nebrání. Mělo by být ponecháno na rozhodnutí každé osoby žádající o ochranu průmyslového vzoru, jaký druh ochrany si přeje získat, zda národní průmyslový vzor v jednom nebo více členských státech, nebo průmyslový vzor EU, nebo oba typy.

([1]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. února 2026 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 26. února 2026.

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Evropské unie (Úř. věst. L 3, 5.1.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/6/oj). Původní název zněl „nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství“. Nařízení bylo změněno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2822 ze dne 23. října 2024, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 6/2002 o (průmyslových) vzorech Společenství a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2246/2002 (Úř. věst. L, 2024/2822, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2822/oj).

([3]) Viz příloha II.

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES ze dne 13. října 1998 o právní ochraně (průmyslových) vzorů (Úř. věst. L 289, 28.10.1998, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/71/oj).

(7) Vnitrostátní právní předpisy a řízení týkající se průmyslových vzorů by měly být sladěny se systémem průmyslových vzorů EU tak, aby se stanovily pokud možno rovné podmínky pro zápis a ochranu průmyslových vzorů v celé Unii. To by mělo být doplněno dalším úsilím Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen „úřad“), ústředních úřadů průmyslového vlastnictví členských států a Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví o podporu sbližování postupů a nástrojů v oblasti průmyslových vzorů v rámci spolupráce stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ([5]).

(8) Jako doplněk ke správě systému průmyslových vzorů EU je nezbytné, aby úřad tento systém odpovídajícím způsobem propagoval s cílem zvýšit informovanost a zlepšit porozumění tomu, že je možné získat a využívat ochranu průmyslových vzorů na úrovni Unie a jakou hodnotu a přínosy tato ochrana poskytuje.

(9) Od zavedení systému průmyslových vzorů Společenství přinesl nástup informačních technologií vznik nových průmyslových vzorů, které nejsou ztělesněny ve fyzických výrobcích. Definice výrobků, které jsou způsobilé být chráněny průmyslovými vzory by se měla jasně vztahovat na výrobky, které jsou ztělesněny ve fyzickém předmětu nebo graficky znázorněny nebo jsou zřejmé z prostorového uspořádání prvků, které mají tvořit prostředí interiéru nebo exteriéru. V této souvislosti by mělo být uznáno, že animace, jako je pohyb nebo přechod znaků výrobku, mohou přispívat ke vzhledu průmyslových vzorů, zejména pokud jde o průmyslové vzory, které nejsou ztělesněny ve fyzickém předmětu.

(10) Aby se zajistila právní jistota, je vhodné stanovit, že ochrana poskytovaná prostřednictvím zápisu průmyslového vzoru EU je udělována vlastníku práva pro ty znaky průmyslového vzoru výrobku, ať již celého, nebo jeho části, které jsou v přihlášce k zápisu takového vzoru viditelně znázorněny a zpřístupněny veřejnosti prostřednictvím zveřejnění.

(11) Kromě toho, že jsou znaky průmyslového vzoru výrobku viditelně znázorněny v přihlášce k zápisu průmyslového vzoru EU, není k tomu, aby mohly požívat ochrany průmyslového vzoru, nutné, aby byly v kterémkoli konkrétním okamžiku nebo při kterémkoli konkrétním použití viditelné. Výjimka z této zásady by se měla týkat ochrany průmyslových vzorů u součástí složeného výrobku, které musí při běžném používání takového výrobku zůstat viditelné.

(12) Posouzení, zda má průmyslový vzor individuální povahu, by mělo být založeno na tom, zda celkový dojem, který vyvolává u informovaného uživatele pohled na nový průmyslový vzor, se významně liší od dojmu, který u takového uživatele vyvolává stávající průmyslový vzor jako celek, s přihlédnutím k povaze výrobku, na který je průmyslový vzor aplikován nebo v němž byl ztělesněn, a zvláště pak k průmyslovému odvětví, do něhož spadá, a stupni volnosti původce vzoru při vývoji průmyslového vzoru.

(13) Technologické inovaci by nemělo být bráněno poskytováním ochrany znakům podmíněným pouze technickou funkcí. Rozumí se, že to nemusí nezbytně znamenat, že průmyslový vzor je kvalitní i po estetické stránce. Právě tak by nemělo být bráněno vzájemné propojitelnosti výrobků různých značek rozšiřováním ochrany průmyslových vzorů mechanických příslušenství. Z toho plyne, že znaky průmyslového vzoru, jež jsou z těchto důvodů z ochrany vyloučeny, by neměly být brány v úvahu při posuzování, zda ostatní znaky průmyslového vzoru požadavky na ochranu splňují.

(14) Mechanické příslušenství modulových výrobků může přesto být důležitým prvkem inovativní povahy těchto výrobků a představovat marketingový přínos a mělo by tedy být způsobilé pro ochranu.

(15) Průmyslový vzor EU by měl v co největší míře sloužit potřebám všech průmyslových odvětví Unie.

(16) Některá tato odvětví vytvářejí velké množství průmyslových vzorů na výrobky často mající krátkou tržní životnost, kde je ochrana nezatížená formalitami zápisu výhodou a doba trvání ochrany má menší význam. Na druhé straně existují průmyslová odvětví, která přikládají velký význam výhodám zápisu z důvodů větší právní jistoty, kterou poskytuje, a která vyžadují možnost delšího období ochrany odpovídajícího předpokládané době tržní životnosti jejich výrobků.

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. L 154, 16.6.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1001/oj).

(17) Toto si žádá dvě formy ochrany, první je krátkodobý nezapsaný průmyslový vzor a druhá je dlouhodobější zapsaný průmyslový vzor.

(18) Zapsaný průmyslový vzor EU vyžaduje vedení rejstříku, ve kterém budou zapsány všechny přihlášky, které splňují formální podmínky a kterým bude přidělen den podání (dále jen „rejstřík průmyslových vzorů EU“). Tento systém zápisu by se v zásadě neměl opírat o věcný průzkum dodržení požadavků na ochranu před vlastním zápisem, čímž by se minimalizovala zátěž kladená na přihlašovatele ohledně zápisu a dalších procesních nároků.

(19) Průmyslový vzor EU by neměl být uznán, pokud není průmyslový vzor nový a pokud se nevyznačuje ve srovnání s ostatními průmyslovými vzory individuální povahou.

(20) Je rovněž nezbytné umožnit původci průmyslového vzoru nebo právním nástupcům původce otestovat výrobky ztělesňující průmyslový vzor v obchodním styku, než dojde k rozhodnutí, zda je ochrana vyplývající ze zapsaného průmyslového vzoru EU žádoucí. Za tímto účelem je nezbytné stanovit, že zpřístupnění průmyslového vzoru původcem průmyslového vzoru nebo právním nástupcem původce nebo protiprávní zpřístupnění v období 12 měsíců přede dnem podání přihlášky zapsaného průmyslového vzoru EU by nemělo negativně ovlivňovat posouzení novosti nebo individuální povahy daného průmyslového vzoru.

(21) Vzhledem k narůstajícímu využívání technologií 3D tisku v různých oblastech průmyslu, a to i s využitím umělé inteligence, jakož i k souvisejícím problémům vlastníků práv k průmyslovým vzorům při snaze účinně bránit nezákonnému kopírování svých chráněných průmyslových vzorů, je vhodné stanovit, že vytváření, stahování, kopírování a zpřístupňování jakéhokoli média nebo softwaru, které zaznamenávají průmyslový vzor za účelem reprodukce výrobku, která porušuje chráněný průmyslový vzor, představuje užití průmyslového vzoru, které by mělo podléhat souhlasu vlastníka práva.

(22) V zájmu zajištění ochrany průmyslových vzorů a účinného boje proti padělání a v souladu s mezinárodními závazky Unie v rámci Světové obchodní organizace (WTO), zejména s článkem V Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) týkajícím se volného tranzitu a – pokud jde o generické léčivé přípravky – s prohlášením z Dohá o Dohodě TRIPS a veřejném zdraví, přijatém dne 14. listopadu 2001 na zasedání Konference ministrů WTO, by vlastník zapsaného průmyslového vzoru EU měl být oprávněn zabránit třetím stranám dovážet výrobky v rámci obchodního styku ze třetích zemí do Unie, aniž by v Unii byly propuštěny do volného oběhu, pokud je bez povolení vlastníka v těchto výrobcích ztělesněn průmyslový vzor, který je totožný nebo v zásadě totožný se zapsaným průmyslovým vzorem EU, nebo pokud je na uvedených výrobcích takový vzor aplikován a nebylo uděleno povolení.

(23) Pro tento účel by mělo být přípustné, aby vlastníci zapsaných průmyslových vzorů EU bránili vstupu výrobků porušujících průmyslový vzor a uvádění těchto výrobků do veškerých celních režimů, a to i v případech, kdy tyto výrobky nejsou určeny k uvedení na trh Unie. Při provádění celních kontrol by celní orgány měly uplatňovat pravomoci a postupy stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ([6]), a to i na žádost vlastníků práv. Zejména by celní orgány měly provádět příslušné kontroly na základě kritérií analýzy rizik.

(24) V zájmu sladění potřeby zajistit účinné vymáhání práv k průmyslovým vzorům s potřebou bránit rušení plynulého obchodu s legálními výrobky by oprávnění vlastníka zapsaného průmyslového vzoru EU mělo zaniknout, pokud v průběhu řízení u soudu pro průmyslové vzory Evropské unie (dále jen „soud pro průmyslové vzory EU“), který je příslušný k přijetí meritorního rozhodnutí o tom, zda došlo k porušení průmyslového vzoru EU, je deklarant nebo držitel výrobků schopen prokázat, že vlastník zapsaného průmyslového vzoru EU není oprávněn zakázat uvádění těchto výrobků na trh v zemi konečného určení.

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 (Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/608/oj).

(25) Výlučný charakter práva ze zapsaného průmyslového vzoru EU odpovídá větší právní jistotě s ním spojené. Je však žádoucí, aby nezapsaný průmyslový vzor EU zakládal pouze právo bránit jeho kopírování. Ochrana se proto nemůže vztahovat na výrobky, které jsou výsledkem užití průmyslového vzoru, ke kterému nezávisle dospěl jiný původce průmyslového vzoru. Toto právo by se také mělo vztahovat na obchod s výrobky ztělesňujícími protiprávně použité průmyslové vzory.

(26) Vymahatelnost těchto práv by měly upravovat vnitrostátní právní předpisy. Je proto nezbytné stanovit ve všech členských státech určité základní jednotné sankce. Tyto sankce by měly umožňovat zabránit porušování bez ohledu na jurisdikci, ve které je právo vymáháno.

(27) Výlučná práva vyplývající ze zapsaného průmyslového vzoru EU by měla podléhat vhodnému souboru omezení. Kromě činností prováděných soukromě a pro neobchodní účely a činností prováděných pro pokusné účely by přípustné užití mělo zahrnovat reprodukci prováděnou za účelem citací nebo výuky, referenční užití v rámci srovnávací reklamy a užití pro účely komentářů, kritiky nebo parodie, pokud jsou uvedené činnosti slučitelné s poctivou obchodní praxí a nepřiměřeně neohrožují obvyklé užívání průmyslového vzoru. Užití zapsaného průmyslového vzoru EU třetími stranami za účelem uměleckého vyjádření by mělo být považováno za řádné, pokud je v souladu s poctivou praxí v záležitostech daného odvětví a obchodu. Pravidla pro průmyslové vzory EU by navíc měla být uplatňována způsobem, který zajistí plné dodržování základních práv a svobod, a to zejména svobody projevu.

(28) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2823 ([7]) harmonizovala právní předpisy členských států, pokud jde o užívání chráněných průmyslových vzorů pro umožnění opravy složeného výrobku tak, aby byl obnoven jeho původní vzhled, pokud výrobek, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na němž je průmyslový vzor aplikován, představuje součást složeného výrobku, na níž je vzhled chráněného průmyslového vzoru dané součásti závislý. Podle toho bylo uvažováno o tom, že by se přechodné ustanovení o opravách, které bylo předtím stanovené v nařízení (ES) č. 6/2002, mělo stát ustanovením trvalým. Vzhledem k tomu, že zamýšleným účelem ustanovení o opravách je nevymahatelnost práv k zapsaným a nezapsaným průmyslovým vzorům EU, pokud je průmyslový vzor vztahující se k součásti složeného výrobku užit pro účely opravy složeného výrobku tak, aby byl obnoven jeho původní vzhled, mělo by být ustanovení o opravách uvedeno mezi dostupnými prostředky obrany v řízení o porušování práva k průmyslovému vzoru EU podle tohoto nařízení. V zájmu souladu s ustanovením o opravách stanoveným ve směrnici (EU) 2024/2823 a s cílem zajistit, aby rozsah ochrany průmyslových vzorů byl omezen pouze za účelem zabránit vlastníkům práv k průmyslovým vzorům získat ve vztahu k určitým výrobkům faktický monopol, je nezbytné výslovně omezit použitelnost ustanovení o opravách stanoveného v tomto nařízení na součásti složeného výrobku, jejichž vzhled je na chráněném průmyslovém vzoru závislý. Aby se zajistilo, že spotřebitelé nebudou uvedeni v omyl a že budou schopni informovaně se rozhodovat mezi konkurujícími si výrobky, které mohou být použity pro opravu, mělo by být výslovně stanoveno, že ustanovení o opravách se nemůže dovolávat výrobce nebo prodejce součásti, který spotřebitele řádně neinformoval o obchodním původu a totožnosti výrobce výrobku, který má být použit pro účely opravy složeného výrobku. Tyto podrobné informace by měly být poskytnuty prostřednictvím jasného a viditelného údaje na výrobku, nebo není-li to možné, na obalu nebo v dokladu přiloženém k výrobku a měly by zahrnovat alespoň ochrannou známku, pod kterou je výrobek uváděn na trh, a název výrobce.

(29) Za účelem zachování účinnosti liberalizace následného trhu s náhradními díly, o niž usiluje toto nařízení, a v souladu s judikaturou ([8]) Soudního dvora Evropské unie, výrobce nebo prodejce součásti složeného výrobku, aby mohli využít výjimku z ochrany průmyslového vzoru na základě ustanovení o opravách, podléhají povinnosti vhodnými prostředky, a to zejména smluvními, vynaložit řádnou péči, aby zajistili, že následní uživatelé nebudou zamýšlet používat dotčené součásti pro jiné účely než pro účely opravy s cílem obnovit původní vzhled složeného výrobku. Tím by však nemělo být vyžadováno, aby výrobce nebo prodejce součásti složeného výrobku objektivně a za všech okolností zaručili, že součásti, které vyrábějí nebo prodávají, koneční uživatelé skutečně použijí výhradně za účelem opravy s cílem obnovit původní vzhled tohoto složeného výrobku.

([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2823 ze dne 23. října 2024 o právní ochraně průmyslových vzorů (Úř. věst. L, 2024/2823, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2823/oj).

([8]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 20. prosince 2017, *Acacia Srl v. Pneusgarda Srl a Audi AG a Acacia Srl a Rolando D'Amato v. Dr. Ing. h.c.F. Porsche AG*, spojené věci C-397/16 a C-435/16, ECLI:EU:C:2017:992.

(30) Právo na omezené užívání průmyslového vzoru může být přiznáno třetím osobám, které mohou prokázat, že v Unii v dobré víře začaly užívat, a to i pro obchodní účely, průmyslové vzory, na které se vztahuje ochrana ze zapsaného průmyslového vzoru EU, které nebyly okopírovány od tohoto zapsaného vzoru, anebo učinily vážné a účinné přípravy za tímto účelem.

(31) Aby se usnadnilo uvádění výrobků chráněných průmyslovým vzorem na trh, zejména malými a středními podniky a jednotlivými původci průmyslových vzorů, a aby se zvýšilo povědomí o režimech zápisu průmyslových vzorů, které existují jak na úrovni Unie, tak na vnitrostátní úrovni, měli by mít vlastníci práv k průmyslovým vzorům a další osoby mající souhlas vlastníka možnost používat obecně uznávané označení tvořené symbolem Ⓓ.

(32) Základním cílem tohoto nařízení je, aby byl pro uživatele postup nabývání zapsaného průmyslového vzoru EU spojem s minimálními náklady a obtížemi, aby byl snadno k dispozici malým a středním podnikům, jakož i jednotlivým původcům průmyslového vzoru.

(33) Přihlášku zapsaného průmyslového vzoru EU by mělo být možné podat pouze úřadu. Aby se usnadnilo poskytování informací a správních pokynů žadatelům ohledně řízení o zápisu průmyslových vzorů EU, je vhodné, aby úřad a ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví za tímto účelem vzájemně spolupracovaly na základě rámce pro spolupráci stanoveného v nařízení (EU) 2017/1001.

(34) Zásadní význam má zajištění vhodných prostředků, které umožní jasné a přesné znázornění všech průmyslových vzorů, které lze přizpůsobit technickému pokroku ve vztahu k vizualizaci průmyslových vzorů a potřebám daného průmyslového odvětví Unie. Aby se zajistilo, že totéž grafické znázornění může být použito pro přihlášky průmyslových vzorů v jednom nebo několika členských státech a pro přihlášky zapsaných průmyslových vzorů EU, měl by mít úřad, ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví povinnost vzájemně spolupracovat na stanovení společných norem pro formální požadavky, které musí znázornění splňovat.

(35) Pro ta odvětví průmyslu, která vytvářejí v krátkém čase velká množství průmyslových vzorů s možnou krátkou životností, z nichž pouze některé mohou být nakonec obchodně využity, bude výhodné používat nezapsané průmyslové vzory EU. Dále je nutné, aby tato odvětví mohla snadněji využívat zapsané průmyslové vzory EU. Tuto potřebu by proto vyřešila možnost spojit několik průmyslových vzorů do jedné společné přihlášky. Nicméně s průmyslovými vzory obsaženými v jedné společné přihlášce by bylo možno pro účely výkonu práv, poskytování licencí, věcných práv, nuceného výkonu práva, úpadkového řízení, vzdání se, obnovy, postoupení vlastnictví, odkladu zveřejnění nebo prohlášení neplatnosti zacházet nezávisle na sobě.

(36) Pro posílení účinnosti je rovněž vhodné usnadnit podávání hromadných přihlášek zapsaných průmyslových vzorů EU tím, že se přihlašovatelům umožní spojit průmyslové vzory do jedné přihlášky, aniž by se na ně vztahovala podmínka, že výrobky, ve kterých mají být průmyslové vzory ztělesněny nebo na nichž mají být aplikovány, musí patřit do téže třídy locarnského třídění zavedeného Locarnskou dohodou o zřízení mezinárodního třídění průmyslových vzorů a modelů, podepsanou v Locarnu dne 8. října 1968. Měl by však být stanoven maximální limit, aby se zabránilo možnému zneužití hromadných podání.

(37) Obvyklé zveřejnění následující po zápisu průmyslového vzoru EU by mohlo v některých případech zničit nebo ohrozit úspěch obchodní operace, které je průmyslový vzor součástí. Řešení těchto případů umožňuje odklad zveřejnění průmyslového vzoru EU na přiměřenou dobu.

(38) Postup projednávání žalob ohledně platnosti zapsaných průmyslových vzorů EU na jediném místě by přinesl úspory nákladů a času ve srovnání s řízeními probíhajícími u různých vnitrostátních soudů.

(39) Je proto nezbytné poskytnout záruky včetně práva na opravný prostředek k odvolacímu senátu a v posledním stupni k Soudnímu dvoru. Takový postup by napomohl rozvoji jednotného výkladu požadavků, kterými se řídí platnost průmyslových vzorů EU.

(40) V zájmu účinnosti a zefektivnění řízení by měly být prostředky pro oznamování a komunikaci pouze elektronické. Je však důležité, aby úřad poskytoval vhodné technické pokyny a pomoc, a to on-line i off-line, s cílem usnadnit používání elektronických prostředků a zamezit vzniku digitální propasti.

(41) Je nezbytné, aby práva z průmyslových vzorů EU mohla být vymáhána účinným způsobem na celém území Unie.

(42) Systém řešení sporů by měl v nejvyšší možné míře vyloučit tzv. „forum shopping“. Je proto nezbytné stanovit jasná pravidla pro mezinárodní soudní pravomoc.

(43) Toto nařízení nebrání uplatňovat na průmyslové vzory chráněné průmyslovými vzory EU právní předpisy upravující průmyslové vlastnictví nebo jiné relevantní právní předpisy členských států, které se týkají ochrany průmyslového vzoru nabytého zápisem nebo ta, které se týkají nezapsaných průmyslových vzorů, ochranných známek, patentů a užitných vzorů, nekalé soutěže nebo občanskoprávní odpovědnosti.

(44) Vzhledem k pokročilé harmonizaci autorského práva v Unii je vhodné v tomto nařízení stanovit zásadu kumulace ochrany podle tohoto nařízení a autorským právem tak, aby průmyslové vzory chráněné právy k průmyslovým vzorům EU byly chráněny jako díla chráněná autorským právem za předpokladu, že jsou splněny požadavky pro autorskoprávní ochranu.

(45) S ohledem na zásadní význam výše poplatků placených úřadu za fungování systému ochrany průmyslových vzorů EU a na jeho doplňkový vztah k vnitrostátním systémům průmyslových vzorů je nutné stanovit výši uvedených poplatků přímo v příloze tohoto nařízení. Výše poplatků by měla být stanovena na úrovni, která zajistí, aby příjmy z poplatků v zásadě postačovaly k tomu, aby byl rozpočet úřadu vyrovnaný, a zároveň aby systém průmyslových vzorů EU a vnitrostátní systémy průmyslových vzorů fungovaly souběžně a vzájemně se doplňovaly, přičemž by se zohlednila mimo jiné velikost trhu, na který se daný průmyslový vzor EU vztahuje, a potřeby malých a středních podniků.

(46) Pro zajištění efektivního, účinného a rychlého posouzení a zápisu přihlášek průmyslových vzorů EU úřadem v rámci transparentního, důkladného, spravedlivého a nestranného řízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o doplnění tohoto nařízení stanovením podrobností pro postup pro změnu přihlášky.

(47) Aby se zajistilo, že zapsaný průmyslový vzor EU může být prohlášen za neplatný efektivním a účinným způsobem v rámci transparentního, důkladného, spravedlivého a nestranného řízení, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplnění tohoto nařízení upřesněním řízení o prohlášení zapsaného průmyslového vzoru EU za neplatný.

(48) V zájmu umožnění efektivního, účinného a úplného přezkumu rozhodnutí úřadu odvolacími senáty prostřednictvím transparentního, důkladného, spravedlivého a nestranného řízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplnění tohoto nařízení stanovením podrobností odvolacích řízení v případech, kdy řízení týkající se průmyslových vzorů EU vyžadují odchylky od ustanovení stanovaných v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 73 nařízení (EU) 2017/1001.

(49) Pro zajištění hladkého, efektivního a účinného fungování systému průmyslových vzorů EU by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplnění tohoto nařízení upřesněním požadavků týkajících se ústního řízení a podrobných pravidel o způsobech dokazování a způsobech oznamování, komunikačních prostředků a formulářů, které mají použít účastníci řízení, pravidel pro výpočet a délku lhůt, postupů pro zrušení rozhodnutí nebo výmaz záznamu v rejstříku průmyslových vzorů EU, pravidel pro obnovu řízení a podrobností ohledně zastupování před úřadem.

(50) Pro zajištění efektivní a účinné organizace odvolacích senátů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplnění tohoto nařízení stanovením podrobností týkajících se organizace odvolacích senátů v případech, kdy řízení týkající se průmyslových vzorů EU vyžadují odchylku od aktů v přenesené pravomoci přijatých podle článku 168 nařízení (EU) 2017/1001.

(51) Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([9]). Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(52) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o určení podrobností ohledně přihlášek, žádostí, osvědčení, nároků, pravidel, oznámení a jakýchkoli jiných dokumentů podle příslušných procesních požadavků stanovených tímto nařízením a rovněž pokud jde o stanovení maximálních sazeb nákladů nezbytných pro řízení a skutečně vynaložených, podrobností týkajících se zveřejňování ve Věstníku průmyslových vzorů Evropské unie a v Úředním věstníku úřadu, podrobných pravidel pro výměnu informací mezi úřadem a vnitrostátními orgány, podrobných pravidel pro překlad podpůrných dokladů v písemném řízení a konkrétních typů rozhodnutí přijímaných jediným členem zrušovacích oddělení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([10]).

(53) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu autonomní povahy systému průmyslových vzorů EU, který je nezávislý na vnitrostátních systémech, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Průmyslový vzor EU

1. Průmyslový vzor, který splňuje podmínky stanovené v tomto nařízení, se nazývá „průmyslový vzor Evropské unie“ (dále jen „průmyslový vzor EU“).

2. Průmyslový vzor je chráněn:

a) „nezapsaným průmyslovým vzorem EU“, je-li zpřístupněn veřejnosti způsobem stanoveným tímto nařízením;

b) „zapsaným průmyslovým vzorem EU“, je-li zapsán způsobem stanoveným tímto nařízením.

3. Průmyslový vzor EU má jednotnou povahu. Má stejné účinky v celé Unii. Může být zapsán, převeden, lze se ho vzdát, může být prohlášen za neplatný a jeho užívání může být zakázáno pouze pro území celé Unie. Tato zásada a její důsledky se použijí, nestanoví-li toto nařízení jinak.

([9]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

([10]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

Článek 2

Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen „úřad“), zřízený nařízením (EU) 2017/1001, plní úkoly, které mu jsou svěřeny tímto nařízením.

Článek 3

Právní způsobilost

Pro účely tohoto nařízení se za právnické osoby považují společnosti a ostatní právní subjekty, které podle práva, jímž se řídí, mají způsobilost k právům a povinnostem všeho druhu, uzavírat smlouvy nebo činit jiná právní jednání a mají způsobilost žalovat a být žalovány.

HLAVA II

PRÁVO PRŮMYSLOVÝCH VZORŮ

Oddíl 1

Požadavky na ochranu

Článek 4

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

1) „průmyslovým vzorem“ se rozumí vzhled celého výrobku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu nebo materiálů samotného výrobku nebo jeho zdobení, včetně pohybu, přechodu nebo jakéhokoli jiného druhu animace uvedených znaků;

2) „výrobkem“ se rozumí jakýkoli průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět jiný než počítačový program, bez ohledu na to, zda je ztělesněn ve fyzickém předmětu, nebo se materializuje v nefyzické podobě, mimo jiné:

   a) obal, soupravy předmětů, prostorové uspořádání prvků, které mají tvořit prostředí interiéru nebo exteriéru, a součásti určené pro sestavení do složeného výrobku;

   b) grafická díla nebo symboly, loga, povrchové vzory, typografické znaky a grafická uživatelská rozhraní;

3) „složeným výrobkem“ se rozumí výrobek sestávající z více součástí, které mohou být nahrazeny, takže výrobek může být rozebrán a opětovně sestaven.

Článek 5

Požadavky na ochranu

1. Průmyslový vzor je chráněn jako průmyslový vzor EU, pokud je nový a má individuální povahu.

2. Průmyslový vzor aplikovaný na některý výrobek nebo ztělesněný ve výrobku, který je součástí složeného výrobku, je uznán za nový a mající individuální povahu:

a) pokud součást, začleněná do složeného výrobku, zůstává při obvyklém používání složeného výrobku viditelná a

b) pokud tyto viditelné znaky součásti samy splňují požadavek novosti a individuální povahy.

3. „Obvyklým použitím“ se ve smyslu odst. 2 písm. a) rozumí použití konečným uživatelem, a nezahrnuje údržbu, servis nebo opravy.

Článek 6

Novost

1. Průmyslový vzor je považován za nový, pokud nebyl zpřístupněn veřejnosti shodný průmyslový vzor:

a) v případě nezapsaného průmyslového vzoru EU přede dnem, kdy byl průmyslový vzor, jehož ochrana je požadována, poprvé zpřístupněn veřejnosti;

b) v případě zapsaného průmyslového vzoru EU přede dnem podání přihlášky k zápisu nebo, pokud je uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti.

2. Průmyslový vzor je pokládán za shodný, pokud se jeho znaky liší jen v nepodstatných podrobnostech.

Článek 7

Individuální povaha

1. Průmyslový vzor má individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolává u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele průmyslovým vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti:

a) v případě nezapsaného průmyslového vzoru EU přede dnem, kdy byl průmyslový vzor, jehož ochrana se požaduje, poprvé zpřístupněn veřejnosti;

b) v případě zapsaného průmyslového vzoru EU přede dnem podání přihlášky k zápisu nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti.

2. Při posuzování individuální povahy se bere v úvahu míra volnosti původce vzoru při vývoji průmyslového vzoru.

Článek 8

Zpřístupnění veřejnosti

1. Pro účely použití článků 6 a 7 je průmyslový vzor považován za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl zveřejněn na základě zápisu nebo jinak, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem zpřístupněn přede dnem uvedeným v čl. 6 odst. 1 písm. a) a čl. 7 odst. 1 písm. a) nebo v čl. 6 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 1 písm. b) s výjimkou případů, kdy tyto skutečnosti nemohly vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Unie a specializovaných v daném oboru během obvyklých obchodních činností. Průmyslový vzor se však nepovažuje za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl sdělen pouze třetí osobě pod výslovnou nebo mlčky předpokládanou podmínkou důvěrnosti.

2. Ke zpřístupnění se pro účely použití článků 6 a 7 nepřihlíží, pokud zpřístupněný průmyslový vzor, který je totožný s průmyslovým vzorem, pro nějž je požadována ochrana na základě zapsaného průmyslového vzoru EU, nebo který se od něj v celkovém dojmu neliší, byl zpřístupněn veřejnosti:

a) původcem vzoru, jeho právním nástupcem nebo třetí osobou jako následek poskytnuté informace nebo jednání původce vzoru nebo jeho právního nástupce a

b) během dvanácti měsíců před podáním přihlášky nebo, pokud bylo uplatněno právo přednosti, ode dne vzniku práva přednosti.

3. Ustanovení odstavce 2 se použijí také v případě, kdy došlo ke zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti v důsledku zneužití vůči původci vzoru nebo jeho právnímu nástupci.

Článek 9

Průmyslové vzory podmíněné jejich technickou funkcí a průmyslové vzory vzájemného propojení

1. Právo k průmyslovému vzoru se nevztahuje na vzhledové znaky výrobku, které jsou podmíněny jejich technickou funkcí.

2. Právo k průmyslovému vzoru se nevztahuje na vzhledové znaky výrobku, které musí být nezbytně reprodukovány v jejich přesném tvaru a rozměrech, aby výrobek, ve kterém je průmyslový vzor ztělesněn nebo na který je aplikován, mohl být mechanicky spojen s jiným výrobkem nebo do něj, kolem něj nebo vůči němu umístěn tak, aby oba výrobky plnily svou funkci.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 tohoto článku se za podmínek stanovených v článcích 6 a 7 průmyslový vzor EU vztahuje na průmyslový vzor umožňující mnohačetné sestavení nebo propojení několika vzájemně zaměnitelných výrobků v rámci jednoho stavebnicového systému.

Článek 10

Průmyslové vzory odporující veřejnému pořádku nebo dobrým mravům

Průmyslový vzor EU nevznikne, pokud by byl v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy.

Oddíl 2

Rozsah a doba trvání ochrany

Článek 11

Rozsah ochrany

1. Rozsah ochrany průmyslového vzoru EU se vztahuje na jakýkoliv průmyslový vzor, který nepůsobí na informovaného uživatele odlišným celkovým dojmem.

2. Při posuzování rozsahu ochrany se bere ohled na stupeň volnosti původce vzoru při vývoji jeho průmyslových vzorů.

Článek 12

Počátek a doba ochrany nezapsaného průmyslového vzoru EU

1. Průmyslový vzor, který splňuje požadavky stanovené v oddílu 1, je chráněn právem k nezapsanému průmyslovému vzoru EU po dobu tří let ode dne, kdy byl průmyslový vzor poprvé v rámci Unie zpřístupněn veřejnosti.

2. Pro účely odstavce 1 je průmyslový vzor považován za zpřístupněný veřejnosti v Unii, pokud byl zveřejněn, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem zpřístupněn takovým způsobem, že během obvyklých obchodních činností mohly tyto události vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Unie a specializovaných v daném oboru. Průmyslový vzor se však nepovažuje za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl sdělen pouze třetí osobě pod výslovnou nebo mlčky předpokládanou podmínkou důvěrnosti.

Článek 13

Počátek a doba ochrany zapsaného průmyslového vzoru EU

1. Ochrana zapsaného průmyslového vzoru EU vzniká zápisem u úřadu.

2. Zapsaný průmyslový vzor EU se zapíše na dobu pěti let od data podání přihlášky k zápisu. Vlastník práva může zápis v souladu s článkem 66 obnovit na jedno nebo více období pěti let až do celkové doby ochrany v délce 25 let od data podání přihlášky k zápisu.

Oddíl 3

Právo k průmyslovému vzoru EU

Článek 14

Právo k průmyslovému vzoru EU

1. Právo k průmyslovému vzoru EU má původce průmyslového vzoru nebo právní nástupce původce průmyslového vzoru.

2. Pokud průmyslový vzor vyvinuly dvě nebo více osob, právo k průmyslovému vzoru EU mají všechny společně.

3. Pokud je však průmyslový vzor EU vyvinut zaměstnancem vykonávajícím pracovní povinnosti nebo na základě příkazů zaměstnavatele tohoto zaměstnance, právo k průmyslovému vzoru EU má zaměstnavatel, pokud se nedohodnou jinak nebo není vnitrostátními právními předpisy stanoveno jinak.

Článek 15

Nároky vyplývající z práva k průmyslovému vzoru EU

1. Pokud je nezapsaný průmyslový vzor EU zpřístupněn osobou, která k němu nemá právo podle článku 14, nebo pokud na něj tato osoba uplatní nárok, nebo pokud byl zapsaný průmyslový vzor EU jménem této osoby přihlášen nebo zapsán, může osoba, jež k němu podle uvedeného článku právo má, požádat u příslušného soudu nebo orgánu dotčeného členského státu, aby byla uznána za oprávněného vlastníka průmyslového vzoru EU, aniž jsou dotčeny jakékoli jiné prostředky nápravy, které jsou této osobě dostupné.

2. Pokud má osoba právo k průmyslovému vzoru EU společně s jinou osobou, uvedená osoba může v souladu s odstavcem 1 požadovat, aby byla uznána za spoluvlastníka.

3. Řízení podle odstavce 1 nebo 2 nelze vést po uplynutí tří let od data zveřejnění zapsaného průmyslového vzoru EU nebo data zpřístupnění nezapsaného průmyslového vzoru EU. Toto ustanovení se nepoužije, pokud osoba, která nemá právní nárok na průmyslový vzor EU, nejednala v dobré víře v době, kdy byl tento průmyslový vzor přihlášen, kdy byl zpřístupněn nebo získán.

4. Osoba, která má právo k průmyslovému vzoru EU podle článku 14, může podat úřadu žádost o změnu vlastnictví podle odstavce 1 tohoto článku spolu s konečným rozhodnutím příslušného soudu nebo orgánu dotčeného členského státu o právu k průmyslovému vzoru EU.

5. V případě zapsaného průmyslového vzoru EU se do rejstříku průmyslových vzorů EU uvedeného v článku 104 (dále jen „rejstřík“) zapíší následující údaje:

a) údaj o tom, že u příslušného soudu nebo orgánu dotčeného členského státu bylo zahájeno řízení podle odstavce 1 tohoto článku;

b) den a podrobnosti konečného rozhodnutí příslušného soudu nebo orgánu dotčeného členského státu o právu k průmyslovému vzoru EU nebo jakéhokoli jiného ukončení řízení;

c) jakákoli změna vlastnictví zapsaného průmyslového vzoru EU vyplývající z konečného rozhodnutí příslušného soudu nebo orgánu dotčeného členského státu o právu k průmyslovému vzoru EU.

Článek 16

Účinky konečného rozhodnutí o právu k zapsanému průmyslovému vzoru EU

1. Dojde-li k úplné změně vlastnictví zapsaného průmyslového vzoru EU v důsledku řízení podle čl. 15 odst. 1, licence a podobná práva zanikají v okamžiku zápisu nového vlastníka zapsaného průmyslového vzoru EU do rejstříku.

2. Pokud před zahájením řízení podle čl. 15 odst. 1 vlastník zapsaného průmyslového vzoru EU nebo nabyvatel licence k uvedenému průmyslovému vzoru využije průmyslový vzor v rámci Unie nebo k tomu učiní vážné a účinné přípravy, může uvedený vlastník nebo nabyvatel licence v takovém využívání pokračovat, pokud ve lhůtě tří měsíců ode dne zápisu nového vlastníka do rejstříku požádá nového vlastníka, jehož jméno je zapsáno v rejstříku, o nevýlučnou licenci. Licence se udělí na přiměřenou dobu a za přiměřených podmínek.

3. Odstavec 2 se nepoužije, pokud vlastník zapsaného průmyslového vzoru EU nebo nabyvatel licence nejednal v dobré víře v době, kdy začal užívat průmyslový vzor nebo k tomu činil přípravy.

Článek 17

Domněnka ve prospěch zapsaného vlastníka průmyslového vzoru

Osobou, na jejíž jméno je zapsán zapsaný průmyslový vzor EU, nebo před zápisem osoba, na jejíž jméno je podána přihláška, se považuje za osobu oprávněnou v řízení před úřadem a rovněž v jakýchkoliv jiných řízeních.

Článek 18

Právo původce průmyslového vzoru být jako takový uváděn

Původce průmyslového vzoru má právo, stejně jako přihlašovatel nebo vlastník zapsaného průmyslového vzoru EU, být jako takový uváděn před úřadem a v rejstříku. Je-li průmyslový vzor výsledkem kolektivní práce, lze místo uvedení jednotlivých původců uvést kolektiv původců. Uvedené právo zahrnuje právo na zápis změny jména původce nebo kolektivu původců průmyslového vzoru do rejstříku.

Oddíl 4

Účinky práva k průmyslovému vzoru EU

Článek 19

Předmět ochrany

Ochrana se poskytne těm vzhledovým znakům zapsaného průmyslového vzoru EU, které jsou viditelně uvedeny v přihlášce k zápisu.

Článek 20

Práva vyplývající z průmyslového vzoru EU

1. Zapsaný průmyslový vzor EU poskytuje jeho vlastníku výlučné právo jej užívat a bránit třetí straně užívat jej bez jeho souhlasu.

2. Podle podmínek uvedených v odstavci 1 lze zejména zakázat:

a) výrobu, nabízení, uvádění na trh nebo používání výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na nějž je průmyslový vzor aplikován;

b) dovoz nebo vývoz výrobku uvedeného v písmeni a);

c) skladování výrobku uvedeného v písmeni a) pro účely uvedené v písmenech a) a b);

d) vytváření, stahování, kopírování a sdílení nebo šíření jakéhokoli média nebo softwaru, které zaznamenávají průmyslový vzor za účelem umožnění výroby výrobku uvedeného v písmeni a).

3. Vlastník zapsaného průmyslového vzoru EU je oprávněn bránit všem třetím stranám v tom, aby v rámci obchodního styku dovážely do Unie výrobky, které nejsou propuštěny do volného oběhu v Unii, pokud je průmyslový vzor v uvedených výrobcích beze změny ztělesněn nebo je na nich aplikován, nebo pokud průmyslový vzor nelze v jeho podstatných rysech od takových výrobků odlišit, a nebyl udělen souhlas vlastníka průmyslového vzoru.

Právo uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce zanikne, pokud v rámci řízení o určení, zda došlo k porušení průmyslového vzoru EU, které bylo zahájeno v souladu s nařízením (EU) č. 608/2013, poskytne deklarant nebo držitel výrobků důkazy o tom, že vlastník zapsaného průmyslového vzoru EU není oprávněn zakázat uvádění daných výrobků na trh v zemi konečného určení.

4. Vlastník nezapsaného průmyslového vzoru EU je oprávněn zabránit činnostem uvedeným v odstavcích 1 a 2 pouze tehdy, pokud napadené užití vyplývá z kopírování chráněného průmyslového vzoru.

Napadené užití uvedené v prvním pododstavci se nepovažuje za výsledek kopírování nezapsaného průmyslového vzoru EU, pokud je výsledkem nezávislé tvůrčí práce původce průmyslového vzoru, u něhož se lze důvodně domnívat, že nebyl obeznámen s průmyslovým vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti vlastníkem.

5. Odstavec 4 tohoto článku se použije i na zapsaný průmyslový vzor EU podléhající odkladu zveřejnění, dokud nejsou v souladu s čl. 62 odst. 4 zpřístupněny veřejnosti příslušné záznamy v rejstříku a spis.

Článek 21

Omezení práv vyplývajících z průmyslového vzoru EU

1. Práva vyplývající z průmyslového vzoru EU se nelze dovolávat u:

a) činností prováděných soukromě a k neobchodním účelům;

b) činností prováděných pro experimentální účely;

c) reprodukčních činností prováděných za účelem citací nebo výuky;

d) činností prováděných za účelem identifikace výrobku nebo odkazování na něj jako na výrobek vlastníka práva k průmyslovému vzoru;

e) činností prováděných za účelem komentářů, kritiky nebo parodie;

f) zařízení na lodích a v letadlech registrovaných ve třetí zemi, které přechodně vstupují na území Unie;

g) dovozu náhradních dílů a příslušenství do Unie za účelem opravy lodí a letadel uvedených v písmeni f);

h) provádění oprav lodí a letadel uvedených v písmeni f).

2. Ustanovení odst. 1 písm. c), d) a e) se použijí pouze tehdy, jsou-li tyto činnosti slučitelné s poctivou obchodní praxí a neohrožují nepřiměřeně obvyklé užívání průmyslového vzoru, a v případě uvedeném v písmeni c), je-li uveden zdroj výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na nějž je průmyslový vzor aplikován.

Článek 22

Ustanovení o opravách

1. Ochrana se neposkytne průmyslovému vzoru EU, který tvoří součást složeného výrobku, na jehož vzhledu je průmyslový vzor dané součásti závislý, a který je používán ve smyslu čl. 20 odst. 1 pouze za účelem opravy uvedeného složeného výrobku tak, aby byl obnoven jeho původní vzhled.

2. Odstavce 1 se nemůže dovolávat výrobce nebo prodejce součásti složeného výrobku, který spotřebitele řádně neinformoval jasným a viditelným údajem na výrobku nebo jinou vhodnou formou o obchodním původu a totožnosti výrobce výrobku, který má být použit pro účely opravy složeného výrobku, aby se spotřebitelé mohli informovaně rozhodnout mezi konkurujícími si výrobky, které mohou být použity pro opravu.

3. Výrobce nebo prodejce součásti složeného výrobku nejsou povinni zaručit, že součásti, které vyrábějí nebo prodávají, koneční uživatelé skutečně použijí výhradně za účelem opravy s cílem obnovit původní vzhled složeného výrobku.

Článek 23

Vyčerpání práv

Práva vyplývající z průmyslového vzoru EU se nevztahují na činnosti spojené s výrobkem, v němž je průmyslový vzor spadající do rozsahu ochrany průmyslového vzoru EU ztělesněn nebo na nějž je aplikován, pokud byl výrobek uveden na trh v Evropském hospodářském prostoru (EHP) vlastníkem průmyslového vzoru EU nebo s jeho souhlasem.

Článek 24

Práva předchozího užití ve vztahu k zapsanému průmyslovému vzoru EU

1. Právo předchozího užití má každá třetí osoba, která může doložit, že přede dnem podání přihlášky nebo, pokud je uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti, tato třetí osoba v dobré víře zahájila v rámci Unie užití průmyslového vzoru spadajícího do rozsahu ochrany zapsaného průmyslového vzoru EU, který nebyl okopírován od zapsaného průmyslového vzoru EU, nebo učinila vážné a účinné kroky za tímto účelem.

2. Právo předchozího užití opravňuje třetí osobu využívat průmyslový vzor pro účely, pro které bylo jeho užití uskutečněno, nebo pro které byly učiněny vážné a účinné přípravy před podáním přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti zapsaného průmyslového vzoru EU.

3. Právo předchozího užití se nevztahuje na udělování licencí k využití průmyslového vzoru jiné osobě.

4. Právo předchozího užití nelze převést, s tou výjimkou, že třetí osobou je podnik a právo předchozího užití se převede spolu s tou částí podniku, v jejímž rámci činnost probíhala nebo k tomu byly činěny přípravy.

Článek 25

Vládní užití

Veškerá ustanovení práva členských států umožňující užití národních průmyslových vzorů vládou nebo pro ni lze uplatnit i na průmyslové vzory EU, ale pouze do té míry, do jaké je to nezbytné pro základní obranné nebo bezpečnostní potřeby.

Oddíl 5

Neplatnost

Článek 26

Prohlášení neplatnosti

1. Zapsaný průmyslový vzor EU je prohlášen neplatným na základě žádosti k úřadu v souladu s postupem uvedeným v hlavách VI a VII nebo soudem pro průmyslové vzory EU na základě protinávrhu v řízení o porušení práv.

2. Průmyslový vzor EU může být prohlášen za neplatný i po zániku nebo vzdání se průmyslového vzoru EU, pokud žadatel prokáže oprávněný zájem na získání rozhodnutí ve věci samé.

3. Nezapsaný průmyslový vzor EU prohlásí neplatným soud pro průmyslové vzory EU na základě žádosti podané k tomuto soudu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení práv.

Článek 27

Důvody neplatnosti

1. Průmyslový vzor EU lze prohlásit za neplatný pouze v těchto situacích:

a) průmyslový vzor EU neodpovídá definici stanovené v čl. 4 bodu 1;

b) průmyslový vzor EU nesplňuje požadavky stanovené v článcích 5 až 10;

c) na základě rozhodnutí příslušného soudu nebo orgánu vlastník práv nemá práva k průmyslovému vzoru EU podle článku 14;

d) průmyslový vzor EU je v kolizi se starším průmyslovým vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky nebo po něm, nebo v případě uplatnění práva přednosti přede dnem vzniku práva přednosti k danému průmyslového vzoru EU nebo po něm, a který je chráněn ode dne předcházejícího dni podání přihlášky, nebo, je-li uplatňováno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti k danému průmyslovému vzoru:

   i) zapsaným průmyslovým vzorem EU nebo přihláškou k zápisu takového průmyslového vzoru, pokud je jeho zápis proveden;

   ii) právem k zapsanému průmyslovému vzoru členského státu nebo přihláškou takového práva, pokud je jeho zápis proveden, nebo

iii) právem k průmyslovému vzoru zapsaným podle Ženevského aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, přijatého v Ženevě dne 2. července 1999 (dále jen „Ženevský akt“) ([11]), který má účinky v Unii, nebo přihláškou takového práva, pokud je jeho zápis proveden;

e) v pozdějším průmyslovém vzoru je použit rozlišovací znak a právo Unie nebo právní předpis dotčeného členského státu, který se na toto označení vztahuje, poskytuje vlastníku označení právo zakázat takové užití;

f) průmyslový vzor představuje neoprávněné užití díla chráněného autorským právem členského státu;

g) průmyslový vzor představuje neoprávněné užití kteréhokoliv z prvků uvedených v článku 6ter Pařížské úmluvy o ochraně průmyslového vlastnictví (dále jen „Pařížská úmluva“) nebo znaků, emblémů a erbů jiných než těch, které jsou uvedeny ve zmíněném článku a které představují zvláštní veřejný zájem daného členského státu, a souhlas příslušných orgánů se zápisem nebyl udělen.

2. Důvodů neplatnosti uvedených v odst. 1 písm. a) a b) se může dovolávat:

a) jakákoli fyzická nebo právnická osoba nebo

b) jakákoli skupina nebo subjekt zřízené za účelem zastupování zájmů výrobců, producentů, poskytovatelů služeb, obchodníků nebo spotřebitelů, pokud uvedená skupina nebo uvedený subjekt mají podle práva, jímž se řídí, způsobilost žalovat nebo být žalovány.

3. Důvodu neplatnosti uvedeného v odst. 1 písm. c) tohoto článku se může dovolávat pouze osoba mající právo k průmyslovému vzoru EU podle článku 14.

4. Důvodů neplatnosti uvedených v odst. 1 písm. d), e) a f) se mohou dovolávat pouze:

a) přihlašovatel nebo vlastník staršího práva;

b) osoby, které jsou podle práva Unie nebo práva dotčeného členského státu oprávněny vykonávat dané právo, nebo

c) nabyvatel licence, který získal souhlas vlastníka staršího práva.

5. Důvodu neplatnosti uvedeného v odst. 1 písm. g) se může dovolávat pouze fyzická nebo právnická osoba, která je neoprávněným užitím průmyslového vzoru dotčena.

6. Odchylně od odstavců 4 a 5 platí, že členské státy mohou stanovit, že důvody uvedené v odst. 1 písm. d) a g) může z vlastního podnětu uplatnit také příslušný orgán dotčeného členského státu.

7. Zapsaný průmyslový vzor EU nelze prohlásit za neplatný, pokud přihlašovatel nebo vlastník některého z práv uvedených v odst. 1 písm. d), e) a f) před podáním návrhu na prohlášení neplatnosti nebo protinávrhu výslovně souhlasil se zápisem průmyslového vzoru EU.

8. Pokud přihlašovatel nebo vlastník některého z práv uvedených v odst. 1 písm. d), e) a f) podal dříve návrh na prohlášení průmyslového vzoru EU za neplatný nebo protinávrh v řízení o porušení práv, nesmí podat nový návrh na prohlášení neplatnosti nebo protinávrh na základě žádného z ostatních práv uvedených ve zmíněných ustanoveních, která mohl uplatnit ve svůj prospěch v prvním návrhu nebo protinávrhu.

([11]) Rozhodnutí Rady 2006/954/ES ze dne 18. prosince 2006, kterým se schvaluje přistoupení Evropského společenství k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, přijatému v Ženevě dne 2. července 1999 (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2006/954/oj).

Článek 28

Důsledky neplatnosti

1. Průmyslový vzor EU, který je prohlášen za neplatný, se považuje za průmyslový vzor, který účinky stanovené v tomto nařízení neměl od samého počátku.

2. S výhradou vnitrostátních ustanovení o nárocích na náhradu škody způsobené z nedbalosti nebo nedostatkem dobré víry vlastníka průmyslového vzoru EU nebo o nárocích na vydání bezdůvodného obohacení nemá zpětný účinek neplatnosti průmyslového vzoru EU vliv na

a) jakékoliv rozhodnutí o porušení práv, které nabylo právní moci a bylo vykonáno před rozhodnutím o neplatnosti;

b) jakoukoliv smlouvu uzavřenou před rozhodnutím o neplatnosti, pokud bylo podle ní plněno před přijetím rozhodnutí; náhradu částek vyplacených podle příslušné smlouvy lze však z důvodů spravedlivého nároku požadovat v míře opodstatněné okolnostmi.

Oddíl 6

Oznámení o zápisu

Článek 29

Symbol zápisu

Vlastník zapsaného průmyslového vzoru EU může informovat veřejnost o zápisu průmyslového vzoru tím, že na výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na němž je aplikován, uvede Ⓓ písmeno D v kruhu. Toto označení průmyslového vzoru může být doplněno číslem zápisu průmyslového vzoru nebo hypertextovým odkazem na záznam průmyslového vzoru v rejstříku.

HLAVA III

PRŮMYSLOVÉ VZORY EU JAKO PŘEDMĚTY VLASTNICTVÍ

Článek 30

Zacházení s průmyslovým vzorem EU jako s národním průmyslovým vzorem

1. Není-li v článcích 31, 33, 34, 35 a 36 stanoveno jinak, je průmyslový vzor EU jako předmět vlastnictví posuzován jako celek a pro celé území Unie jako národní průmyslový vzor zapsaný v členském státě, ve kterém

a) má vlastník k příslušnému dni sídlo nebo bydliště, nebo

b) má vlastník k příslušnému dni svou pobočku, nelze-li použít písmeno a).

2. V případě zapsaného průmyslového vzoru EU se odstavec 1 použije podle záznamů v rejstříku.

3. V případě spoluvlastníků, splňují-li dvě nebo více osob podmínku stanovenou v odstavci 1, stanoví se členský stát uvedený v tomto odstavci:

a) v případě nezapsaného průmyslového vzoru EU odkazem ke spoluvlastníkovi stanoveného ostatními spoluvlastníky na základě společné dohody;

b) v případě zapsaného průmyslového vzoru EU odkazem ke spoluvlastníkovi, který je v rejstříku uveden jako první.

4. Nelze-li použít odstavce 1, 2 a 3, považuje se za členský stát uvedený v odstavci 1 stát, v němž má sídlo úřad.

Článek 31

Převod zapsaného průmyslového vzoru EU

1. Postoupení zapsaného průmyslového vzoru EU se provede písemně a je podepsáno smluvními stranami, s výjimkou případů, kdy je výsledkem soudního rozhodnutí.

Postoupení zapsaného průmyslového vzoru EU, které nesplňuje požadavky stanovené v prvním pododstavci, je neplatné.

2. Převod zapsaného průmyslového vzoru EU se na žádost jedné ze stran zapíše do rejstříku a zveřejní.

3. Žádost o zápis převodu do rejstříku musí obsahovat informace identifikující zapsaný průmyslový vzor EU, nového vlastníka a v příslušných případech zástupce nového vlastníka. Musí obsahovat rovněž dokumenty, které náležitě dokládají převod v souladu s odstavcem 1.

4. Nejsou-li splněny podmínky pro zápis převodu stanovené v odstavci 1 tohoto článku nebo v prováděcích aktech podle článku 32, uvědomí úřad žadatele o zjištěných nedostatcích. Nejsou-li uvedené nedostatky odstraněny ve lhůtě stanovené úřadem, úřad žádost o zápis převodu zamítne.

5. Pro zápis převodu dvou nebo více zapsaných průmyslových vzorů EU lze podat jednu žádost, jsou-li zapsaný vlastník i právní nástupce u všech těchto zapsaných průmyslových vzorů EU stejní.

6. Dokud není převod zapsán v rejstříku, právní nástupce se nemůže dovolávat práv vyplývajících ze zápisu zapsaného průmyslového vzoru EU.

7. Pokud je třeba dodržet vůči úřadu lhůty, může právní nástupce činit příslušná prohlášení, jakmile úřad obdrží žádost o zápis převodu.

8. Veškeré dokumenty, které musí být vlastníkovi zapsaného průmyslového vzoru EU doručeny podle článku 85, se adresují osobě, která je zapsána v rejstříku jako vlastník.

Článek 32

Svěření prováděcích pravomocí týkajících se převodu

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví:

a) náležitosti, které musí být obsaženy v žádosti o zápis převodu podle čl. 31 odst. 3;

b) druh dokladů požadovaných k doložení převodu podle čl. 31 odst. 3 s přihlédnutím k ujednáním mezi zapsaným vlastníkem a právním nástupcem.

Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2.

Článek 33

Věcná práva k zapsanému průmyslovému vzoru EU

1. Zapsaný průmyslový vzor EU může být předmětem zástavního práva nebo může být předmětem věcných práv.

2. Práva uvedená v odstavci 1 se na žádost jedné ze stran zapíší do rejstříku a zveřejní.

Článek 34

Nucený výkon práva

1. Zapsaný průmyslový vzor EU může být předmětem nuceného výkonu práva.

2. Ve věcech vykonávacího řízení ve vztahu k průmyslovému vzoru EU mají výlučnou pravomoc soudy a orgány členského státu určeného podle článku 30.

3. Nucený výkon práva se na žádost jedné ze stran zapíše do rejstříku a zveřejní.

Článek 35

Úpadkové řízení

1. Jediné úpadkové řízení, do kterého může být zahrnut průmyslový vzor EU, je řízení zahájené v členském státě, na jehož území jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka.

2. V případě pojišťoven ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ([12]) a úvěrových institucí ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([13]) je místem, kde jsou soustředěny hlavní zájmy, uvedeným v odstavci 1 tohoto článku, členský stát, v němž byla daná pojišťovna nebo instituce povolena.

3. V případě spoluvlastnictví průmyslového vzoru EU se použije odstavec 1 pouze do výše podílu spoluvlastníka.

4. Je-li průmyslový vzor EU zahrnut do úpadkového řízení, provede se za tímto účelem na žádost příslušného vnitrostátního orgánu zápis do rejstříku a zveřejní se.

Článek 36

Licence

1. Průmyslový vzor EU může být předmětem licence pro celou Unii nebo její část. Licence může být výlučná nebo nevýlučná.

2. Vlastník se může dovolávat svých práv z průmyslového vzoru EU vůči nabyvateli licence, který porušil jakékoli ustanovení licenční smlouvy týkající se:

a) doby trvání licence;

b) podoby, ve které lze průmyslový vzor užít;

c) rozsahu výrobků, pro které je licence udělena;

d) kvality výrobků vyráběných nabyvatelem licence na základě licence.

3. Pokud není v licenční smlouvě stanoveno jinak, může nabyvatel licence zahájit řízení ve věci porušení průmyslového vzoru EU pouze se souhlasem jeho vlastníka. Nabyvatel výlučné licence však může zahájit toto řízení, pokud vlastník průmyslového vzoru EU po formální výzvě řízení ve věci porušení práv v přiměřené lhůtě nezahájí.

4. Nabyvatel licence je za účelem získání náhrady jím utrpěné škody oprávněn vstoupit do řízení ve věci porušení práv zahájeného vlastníkem průmyslového vzoru EU.

([12]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj).

([13]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj).

Článek 37

Postup pro zápis licencí a jiných práv do rejstříku

1. Ustanovení čl. 31 odst. 3, pravidla přijatá na základě článku 32 a ustanovení čl. 31 odst. 5 se použijí obdobně na zápis věcného práva nebo na převod věcného práva podle článku 33, nucený výkon práva podle článku 34, zahrnutí do úpadkového řízení podle článku 35, jakož i na zápis licence nebo na převod licence podle článku 36. Požadavek týkající se dokladů náležitě dokládajících převod stanovený v čl. 31 odst. 3 se však nepoužije, pokud žádost podává vlastník průmyslového vzoru EU.

2. Žádost o zápis práv podle odstavce 1 se nepovažuje za podanou, dokud není zaplacen požadovaný poplatek.

3. Žádost o zápis licence může obsahovat požadavek, aby licence byla zapsána jako:

a) výlučná licence;

b) podlicence, pokud podlicenci uděluje nabyvatel licence zapsané do rejstříku;

c) licence omezená na konkrétní rozsah výrobků;

d) licence omezená na část Unie;

e) dočasná licence.

Je-li podána žádost o zápis licence jako licence uvedené v prvním pododstavci písm. c), d) nebo e), musí žádost o zápis licence obsahovat konkrétní rozsah výrobků, část Unie nebo období, pro které je licence udělena.

4. Nejsou-li splněny podmínky pro zápis licencí a jiných práv stanovené v tomto nařízení, oznámí úřad tento nedostatek žadateli. Není-li daný nedostatek odstraněn ve lhůtě stanovené úřadem, úřad žádost o zápis zamítne.

Článek 38

Účinky vůči třetím stranám

1. Právní jednání učiněná podle článků 31, 33 a 36 ve věci průmyslového vzoru EU mají účinky vůči třetím stranám ve všech členských státech až po jejich zápisu do rejstříku. Před tímto zápisem však mají tato jednání účinky vůči třetím stranám, které nabyly práva k zapsanému průmyslovému vzoru EU po dni uvedeného jednání, ale věděly o něm v době, kdy svá práva nabyly.

2. Odstavec 1 se nepoužije na osobu, která získala zapsaný průmyslový vzor EU nebo právo k zapsanému průmyslovému vzoru EU převodem podniku jako celku nebo jakýmkoli jiným univerzálním právním nástupnictvím.

3. Účinky právních úkonů učiněných podle článku 34 vůči třetím stranám se řídí právem členského státu určeným podle článku 30.

4. Účinky konkurzního řízení nebo obdobných řízení vůči třetím stranám se řídí právem členského státu, ve kterém bylo dané řízení podle vnitrostátního práva nebo smluv použitelných v této oblasti zahájeno jako první.

Článek 39

Postup pro výmaz nebo změnu zápisů licencí a jiných práv

1. Zápis provedený podle čl. 37 odst. 1 se na žádost jedné z dotčených stran vymaže nebo změní.

2. Žádost o výmaz nebo změnu zápisu musí obsahovat číslo zápisu zapsaného průmyslového vzoru EU nebo, v případě hromadného zápisu, číslo každého průmyslového vzoru a podrobné údaje o právu, u nějž se o výmaz nebo změnu zápisu žádá.

3. K žádosti o výmaz nebo změnu zápisu se přiloží doklady prokazující, že zapsané právo již neexistuje nebo že nabyvatel licence nebo vlastník jiného práva s výmazem nebo změnou zápisu souhlasí.

4. Nejsou-li požadavky pro výmaz nebo změnu zápisu splněny, uvědomí úřad o zjištěných nedostatcích žadatele. Nejsou-li uvedené nedostatky odstraněny ve lhůtě stanovené úřadem, úřad žádost o výmaz nebo změnu zápisu zamítne.

Článek 40

Přihláška zapsaného průmyslového vzoru EU jako předmět vlastnictví

Na přihlášky zapsaných průmyslových vzorů EU se použijí články 30 až 39. Je-li účinek jednoho z uvedených ustanovení podmíněn záznamem v rejstříku, provede se tento úkon při zápisu daného zapsaného průmyslového vzoru EU do rejstříku.

HLAVA IV

PŘIHLÁŠKA ZAPSANÉHO PRŮMYSLOVÉHO VZORU EU

Oddíl 1

Vyplnění a podání přihlášky a požadavky

Článek 41

Podání přihlášky

1. Přihláška zapsaného průmyslového vzoru EU se podává u úřadu.

2. Úřad přihlašovateli bez prodlení vydá potvrzení, které obsahuje alespoň spisové číslo, znázornění, popis nebo jinou identifikaci průmyslového vzoru, povahu a počet dokumentů a den jejich přijetí. V případě hromadné přihlášky udává potvrzení vydané úřadem první průmyslový vzor a počet přihlašovaných průmyslových vzorů.

Článek 42

Požadavky, které musejí přihlášky splňovat

1. Přihláška zapsaného průmyslového vzoru EU musí obsahovat:

a) žádost o zápis;

b) údaje o totožnosti přihlašovatele;

c) dostatečně jasné znázornění průmyslového vzoru, které umožňuje určit předmět, o jehož ochranu se žádá.

2. Přihláška musí dále obsahovat určení výrobků, v nichž má být průmyslový vzor ztělesněn nebo na nichž má být aplikován.

3. Kromě toho může přihláška obsahovat:

a) popis vysvětlující znázornění;

b) žádost o odklad zveřejnění zápisu v souladu s článkem 62;

c) údaje o totožnosti zástupce, pokud jej přihlašovatel jmenoval;

d) zatřídění výrobků, v nichž má být průmyslový vzor ztělesněn nebo na nichž má být aplikován, podle třídy a podtřídy locarnského třídění zavedeného Locarnskou dohodou o zřízení mezinárodního třídění průmyslových vzorů a modelů, podepsanou v Locarnu dne 8. října 1968, ve znění pozdějších změn a platném ke dni podání přihlášky;

e) uvedení původce nebo kolektivu původců průmyslového vzoru nebo prohlášení přihlašovatele, učiněné na jeho odpovědnost, že původce nebo kolektiv původců průmyslového vzoru se vzdávají práva být uvedeni.

4. Přihláška podléhá povinnosti zaplatit přihlašovací poplatek. Je-li podána žádost o odklad uvedená v odst. 3 písm. b), podléhá tato žádost povinnosti uhradit dodatečný poplatek za odklad zveřejnění.

5. Kromě požadavků uvedených v odstavcích 1 až 4 musí přihláška zapsaného průmyslového vzoru EU splňovat formální požadavky stanovené v tomto nařízení a v prováděcích aktech přijatých podle tohoto nařízení. V rozsahu, v jakém se uvedené požadavky týkají znázornění průmyslového vzoru, jak je uvedeno v odst. 1 písm. c), a způsobů jeho znázornění, určí výkonný ředitel způsob číslování různých pohledů v případě znázornění statickými pohledy, formáty a velikost elektronického souboru, jakož i veškeré další příslušné technické specifikace. Pokud uvedené požadavky stanoví určení předmětu, pro který se nežádá o ochranu, prostřednictvím určitých typů vizuálních omezení rozsahu ochrany, nebo na předložení určitých konkrétních typů pohledů, může výkonný ředitel stanovit, že jsou povoleny další typy vizuálních omezení rozsahu ochrany a konkrétní typy pohledů.

6. Informace uvedené v odstavci 2 a odst. 3 písm. a) a d) nesmí ovlivnit rozsah ochrany průmyslového vzoru jako takového.

Článek 43

Svěření prováděcích pravomocí týkajících se přihlášky

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví náležitosti, které mají být obsaženy v přihlášce zapsaného průmyslového vzoru EU. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2.

Článek 44

Hromadné přihlášky

1. Do jedné hromadné přihlášky zapsaných průmyslových vzorů EU lze spojit maximálně 50 průmyslových vzorů. Každý průmyslový vzor, který je součástí hromadné přihlášky, očísluje úřad v souladu se systémem určeným výkonným ředitelem.

2. Kromě poplatků uvedených v čl. 42 odst. 4 podléhá hromadná přihláška zaplacení přihlašovacího poplatku za každý další průmyslový vzor zahrnutý do hromadné přihlášky a v případě, že přihláška obsahuje žádost o odklad zveřejnění, poplatku za odklad zveřejnění pro každý průmyslový vzor zahrnutý do hromadné přihlášky, pro který se požaduje odklad.

3. Hromadná přihláška musí splňovat formální požadavky stanovené v prováděcích aktech přijatých podle článku 45.

4. Každý z průmyslových vzorů obsažených v hromadné přihlášce nebo v zápisu založeném na takové přihlášce může být posuzován nezávisle na ostatních. Takového průmyslového vzoru se lze nezávisle na ostatních dovolávat, může se stát předmětem licence, věcného práva, nuceného výkonu práva nebo být zahrnut do úpadkového řízení, lze se ho vzdát, může být obnoven nebo postoupen, být předmětem odkladu zveřejnění nebo prohlášen za neplatný.

Článek 45

Svěření prováděcích pravomocí týkajících se hromadných přihlášek

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví náležitosti, které mají být obsaženy v hromadné přihlášce. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2.

Článek 46

Den podání přihlášky

Dnem podání přihlášky zapsaného průmyslového vzoru EU je den, kdy přihlašovatel předloží úřadu doklady obsahující informace uvedené v čl. 42 odst. 1, pokud jsou přihlašovací poplatky uvedené v čl. 42 odst. 4 a čl. 44 odst. 2 zaplaceny ve lhůtě jednoho měsíce od předložení uvedených dokladů.

Článek 47

Rovnocennost podání na úrovni Unie s podáním na vnitrostátní úrovni

Přihláška zapsaného průmyslového vzoru EU, které byl přiznán den podání, je v členských státech rovnocenná přihlášce řádně podané na vnitrostátní úrovni, v příslušných případech s přihlédnutím k právu přednosti uplatněnému pro přihlášku průmyslového vzoru EU.

Článek 48

Třídění a určení výrobků

1. Výrobky, v nichž má být průmyslový vzor EU ztělesněn nebo na nichž má být aplikován, se zařadí do tříd podle locarnského třídění ve znění platném k datu podání přihlášky.

2. Určení výrobků, jak je uvedeno v čl. 42 odst. 2, jasně a přesně identifikuje povahu výrobků a umožňuje zařazení každého výrobku pouze do jedné třídy a podtřídy locarnského třídění, pokud možno za použití harmonizované databáze určení výrobků zpřístupněné úřadem. Určení výrobků musí odpovídat znázorněním průmyslového vzoru.

3. Výrobky se uvedou ve skupinách podle tříd locarnského třídění, přičemž se před každou skupinu uvede číslo třídy, do které uvedená skupina výrobků patří, a seřadí se podle tříd a podtříd podle daného třídění.

4. Pokud přihlašovatel určí výrobky, které nejsou obsaženy v databázi uvedené v odstavci 2 nebo které neodpovídají znázornění průmyslového vzoru, může úřad navrhnout určení výrobků z uvedené databáze. Pokud přihlašovatel neodpoví ve lhůtě stanovené úřadem, může úřad přistoupit k posouzení na základě navrženého určení výrobků.

Oddíl 2

Přednost

Článek 49

Právo přednosti

1. Osoba, která řádně podala přihlášku týkající se práva k průmyslovému vzoru nebo přihlášku užitného vzoru v některém státě nebo pro některý stát, který je stranou Pařížské úmluvy nebo Dohody o zřízení Světové obchodní organizace, nebo její právní nástupce mají právo přednosti pro účely podání přihlášky zapsaného průmyslového vzoru EU pro stejný průmyslový vzor nebo užitný vzor po dobu šesti měsíců od data podání první přihlášky.

2. Za podání zakládající právo přednosti se považuje každé podání, které podle vnitrostátního práva státu, v němž k němu došlo, nebo podle dvoustranných či mnohostranných dohod postačuje ke stanovení data, kdy byla přihláška podána, bez ohledu na výsledek přihlášky.

3. Za první přihlášku se pro účely určení práva přednosti považuje i pozdější přihláška průmyslového vzoru, který byl předmětem dřívější první přihlášky, jež byla podána v témže státě nebo pro tentýž stát, pokud byla tato dřívější přihláška k datu podání pozdější přihlášky vzata zpět, přihlašovatel se jí vzdal nebo byla zamítnuta, aniž byla zpřístupněna veřejnosti k nahlédnutí a aniž některá práva z této přihlášky přetrvala a jež nebyla dosud využita k uplatnění práva přednosti. Uvedená dřívější přihláška pak již nesmí být k uplatnění práva přednosti využita.

4. Pokud byla první přihláška podána ve státě, který není stranou Pařížské úmluvy nebo Dohody o zřízení Světové obchodní organizace, použijí se odstavce 1 až 3 pouze v případě, že tento stát přiznává podle zveřejněných zjištění na základě prvního podání přihlášky u úřadu právo přednosti za srovnatelných podmínek a se srovnatelnými účinky, jaké jsou stanoveny v tomto nařízení. Je-li to nezbytné, požádá výkonný ředitel Komisi, aby zvážila potřebu prověřit, zda tento stát takové zacházení na základě vzájemnosti přiznává. Zjistí-li Komise, že zacházení na základě vzájemnosti přiznáváno je, zveřejní v tomto smyslu sdělení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Právo přednosti uvedené v odstavci 4 se uplatní ode dne, kdy je v *Úředním věstníku Evropské unie* zveřejněno sdělení stanovící, že zacházení na základě vzájemnosti je přiznáváno, pokud sdělení nestanoví dřívější den, od kterého je použitelné. Jeho použitelnost končí dnem, kdy je v *Úředním věstníku Evropské unie* zveřejněno sdělení Komise v tom smyslu, že zacházení na základě vzájemnosti již není přiznáváno, pokud sdělení nestanoví dřívější den, od kterého je použitelné.

6. Sdělení uvedená v odstavcích 4 a 5 se rovněž zveřejní v Úředním věstníku úřadu.

Článek 50

Uplatnění práva přednosti

1. Přihlašovatel zapsaného průmyslového vzoru EU, který chce uplatnit právo přednosti z dřívější přihlášky, podá prohlášení o právu přednosti buď spolu s přihláškou, nebo do dvou měsíců od data podání přihlášky. Toto prohlášení o právu přednosti musí uvádět den dřívější přihlášky a zemi dřívější přihlášky. Spisové číslo dřívější přihlášky a doklady na podporu uplatnění práva přednosti se podají do tří měsíců od data podání prohlášení o právu přednosti.

2. Výkonný ředitel může stanovit, že přihlašovatel může na podporu uplatnění práva přednosti předložit méně dokladů, než jak je požadováno podle prováděcích aktů přijatých podle článku 51, s výhradou dodržení zásady rovného zacházení s žadateli a za předpokladu, že úřad má požadované informace k dispozici z jiných zdrojů.

Článek 51

Svěření prováděcích pravomocí týkajících se uplatnění práva přednosti

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví druh dokladů, které se mají předložit pro uplatnění práva přednosti z dřívější přihlášky v souladu s čl. 50 odst. 1. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2.

Článek 52

Účinky práva přednosti

Právo přednosti má za následek, že pro účely článků 6, 7, 8 a 24, čl. 27 odst. 1 písm. d), e) a f) a čl. 62 odst. 1 se za den podání přihlášky zapsaného průmyslového vzoru EU považuje den vzniku práva přednosti.

Článek 53

Uplatnění práva přednosti

1. Zpřístupnil-li přihlašovatel zapsaného průmyslového vzoru EU výrobky, v nichž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na nichž byl aplikován, na úřední nebo úředně uznávané mezinárodní výstavě spadající do působnosti Úmluvy vztahující se k mezinárodním výstavám podepsané v Paříži dne 22. listopadu 1928 a naposledy revidované dne 30. listopadu 1972, může přihlašovatel za podmínky, že přihláška byla podána ve lhůtě šesti měsíců od data prvního zpřístupnění takových výrobků, uplatňovat od uvedeného dne právo přednosti.

2. Přihlašovatel, který chce uplatnit právo přednosti podle odstavce 1, podá prohlášení o právu přednosti buď spolu s přihláškou, nebo do dvou měsíců od data podání. Do tří měsíců od prohlášení o právu přednosti předloží přihlašovatel důkaz, že výrobky, v nichž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na nichž byl aplikován, byly zpřístupněny ve smyslu odstavce 1.

3. Výstavní priorita přiznaná v členském státě nebo ve třetí zemi neprodlužuje dobu trvání práva přednosti uvedenou v článku 49.

Článek 54

Svěření prováděcích pravomocí

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví druhy důkazů a údaje o důkazech, které je třeba předložit pro uplatnění výstavní priority v souladu s čl. 53 odst. 2. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2.

HLAVA V

ZÁPISNÉ ŘÍZENÍ, OBNOVA A ZMĚNA

Článek 55

Průzkum formálních náležitostí podání

1. Úřad podrobí přihlášku zapsaného průmyslového vzoru EU průzkumu, zda splňuje požadavky na přiznání dne podání přihlášky podle článku 46.

2. Úřad podrobí průzkumu, zda:

a) přihláška zapsaného průmyslového vzoru EU splňuje požadavky uvedené v čl. 42 odst. 2, 3 a 5 a, v případě hromadné přihlášky, v čl. 44 odst. 1 a 3;

b) v příslušných případech byl ve stanovené lhůtě zaplacen dodatečný poplatek za odklad zveřejnění podle čl. 42 odst. 4;

c) v příslušných případech byl ve stanovené lhůtě zaplacen za každý průmyslový vzor uvedený v hromadné přihlášce podle čl. 44 odst. 2 dodatečný poplatek za odklad zveřejnění.

3. Nesplňuje-li přihláška zapsaného průmyslového vzoru EU požadavky uvedené v odstavcích 1 nebo 2, úřad vyzve přihlašovatele, aby ve lhůtě dvou měsíců od data oznámení uvedené výzvy odstranil uvedené nedostatky či zaplatil nedoplatek.

4. Pokud přihlašovatel nevyhoví výzvě úřadu uvedené v odstavci 3, aby splnil požadavky uvedené v odstavci 1, nepovažuje se přihláška za přihlášku zapsaného průmyslového vzoru EU. Pokud přihlašovatel výzvě s ohledem na uvedené požadavky vyhoví, přizná úřad jako den podání přihlášky den, kdy byly odstraněny dané nedostatky nebo kdy byl zaplacen nedoplatek.

5. Pokud přihlašovatel nevyhoví výzvě úřadu uvedené v odstavci 3, aby splnil požadavky uvedené v odst. 2 písm. a) a b), úřad přihlášku zamítne.

6. Pokud přihlašovatel nevyhoví žádosti úřadu uvedené v odstavci 3, aby splnil požadavky uvedené v odst. 2 písm. c), přihláška se zamítne ve vztahu k dalším průmyslovým vzorům, pokud není zřejmé, na které průmyslové vzory se má zaplacená částka vztahovat. Neexistují-li jiná kritéria k určení toho, které průmyslové vzory mají být pokryty, zabývá se úřad průmyslovými vzory na základě postupného číselného pořadí, ve kterém jsou uvedeny v hromadné přihlášce. Přihláška se zamítne pro ty průmyslové vzory, za něž nebyl dodatečný poplatek za odklad zveřejnění zaplacen vůbec nebo nebyl zaplacen v plné výši.

7. Nesplnění požadavků týkajících se uplatnění práva přednosti má za následek ztrátu práva přednosti pro danou přihlášku.

Článek 56

Důvody zápisné nezpůsobilosti

1. Pokud úřad při průzkumu podle článku 55 tohoto nařízení zjistí, že průmyslový vzor, o jehož ochranu se žádá, neodpovídá definici stanovené v čl. 4 bodě 1 tohoto nařízení, že je v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy nebo že nebyl udělen souhlas příslušných orgánů se zápisem a daný průmyslový vzor představuje neoprávněné užití kteréhokoliv z prvků uvedených v článku 6ter Pařížské úmluvy nebo znaků, emblémů a erbů jiných než těch, které jsou uvedeny v článku 6ter uvedené úmluvy a které představují zvláštní veřejný zájem daného členského státu, uvědomí přihlašovatele o tom, že daný průmyslový vzor není způsobilý k zápisu, a uvede důvody zápisné nezpůsobilosti.

2. V oznámení uvedeném v odstavci 1 stanoví úřad lhůtu, ve které může přihlašovatel předložit připomínky, vzít zpět přihlášku nebo předmětné pohledy nebo předložit upravené znázornění daného průmyslového vzoru, které se od znázornění v podobě, v jaké bylo původně podáno, liší pouze v nepodstatných detailech.

3. Neodstraní-li přihlašovatel důvody zápisné nezpůsobilosti, úřad přihlášku zamítne. Pokud se uvedené důvody týkají pouze některých průmyslových vzorů obsažených v hromadné přihlášce, úřad zamítne přihlášku pouze v rozsahu, v jakém se vztahuje na tyto průmyslové vzory.

Článek 57

Zpětvzetí a změna přihlášky

1. Přihlašovatel může vzít přihlášku průmyslového vzoru EU kdykoli zpět, nebo v případě hromadné přihlášky ji vzít zpět ve vztahu k některým průmyslovým vzorům v této přihlášce obsaženým.

2. Přihlašovatel může znázornění průmyslového vzoru EU, pro který je přihláška podána, v nepodstatných detailech kdykoli změnit.

Článek 58

Přenesení pravomoci týkající se změn přihlášky

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 160 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podrobností postupu pro změnu přihlášky podle čl. 57 odst. 2.

Článek 59

Zápis

1. Pokud jsou splněny požadavky na přihlášku zapsaného průmyslového vzoru EU a pokud přihláška nebyla zamítnuta podle článku 56, zapíše úřad průmyslový vzor uvedený v přihlášce a údaje uvedené v čl. 104 odst. 2 do rejstříku.

2. Obsahuje-li přihláška žádost o odklad zveřejnění podle článku 62, do rejstříku se zapíše i informace o uvedené žádosti a den, kdy uplyne doba odkladu.

3. V zápise se uvede den podání přihlášky podle článku 46.

4. Poplatky hrazené podle čl. 42 odst. 4 a čl. 44 odst. 2 se nevracejí ani v případě, kdy průmyslový vzor, pro který je přihláška podána, není zapsán.

Článek 60

Zveřejnění

Při zápisu zveřejní úřad zapsaný průmyslový vzor EU ve Věstníku průmyslových vzorů Evropské unie uvedeném v čl. 107 odst. 1 písm. a).

Článek 61

Svěření prováděcích pravomocí týkajících se zveřejnění

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví náležitosti, které mají být obsaženy ve zveřejnění uvedeném v článku 60. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2.

Článek 62

Odklad zveřejnění

1. Přihlašovatel zapsaného průmyslového vzoru EU může při podání přihlášky požádat, aby zveřejnění zapsaného průmyslového vzoru EU bylo odloženo až o 30 měsíců od data podání přihlášky, nebo pokud je uplatněno právo přednosti, ode dne vzniku práva přednosti.

2. V případě žádosti podle odstavce 1 tohoto článku, a jsou-li splněny podmínky článku 59, se zapsaný průmyslový vzor EU zapíše, ale ani znázornění průmyslového vzoru, ani žádný spis vztahující se k přihlášce se nezpřístupní veřejnosti k nahlédnutí, s výhradou čl. 109 odst. 2.

3. Úřad zveřejní ve Věstníku průmyslových vzorů Evropské unie údaj o žádosti uvedené v odstavci 1. K tomuto údaji se připojí informace identifikující vlastníka práva k zapsanému průmyslovému vzoru, jméno případného zástupce, den podání přihlášky a zápisu průmyslového vzoru a spisové číslo přihlášky. Nezveřejní se ani znázornění průmyslového vzoru, ani údaje identifikující jeho vzhled.

4. Po uplynutí doby odkladu nebo na žádost vlastníka práva kdykoliv dříve zpřístupní úřad veřejnosti k nahlédnutí všechny záznamy v rejstříku a spis vztahující se k přihlášce a zveřejní zapsaný průmyslový vzor EU ve Věstníku průmyslových vzorů Evropské unie.

5. Vlastník práva může zabránit zveřejnění zapsaného průmyslového vzoru EU podle odstavce 4 tohoto článku tím, že podá žádost o vzdání se průmyslového vzoru EU v souladu s článkem 71 nejpozději tři měsíce před uplynutím doby odkladu. Veškeré žádosti o provedení záznamu vzdání se do rejstříku, které nesplňují požadavky stanovené v článku 71 a v prováděcích aktech stanovených v článku 72 nebo které jsou podány po uplynutí tříměsíční lhůty uvedené v tomto odstavci, se zamítnou.

6. V případě zápisu na základě hromadné přihlášky podle článku 44 vlastník jasně uvede spolu se žádostí o dřívější zveřejnění uvedenou v odstavci 4 tohoto článku nebo se žádostí o vzdání se uvedenou v odstavci 5 tohoto článku, které průmyslové vzory obsažené v přihlášce mají být zveřejněny dříve nebo kterých se vlastník vzdal a u kterých má odklad zveřejnění pokračovat.

7. Nesplní-li vlastník požadavek stanovený v odstavci 6, požádá úřad vlastníka, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí přesáhnout 30měsíční dobu odkladu, uvedený nedostatek odstranil.

8. Není-li nedostatek podle odstavce 7 ve stanovené lhůtě odstraněn, bude žádost o dřívější zveřejnění považována za nepodanou nebo se žádost o vzdání se bude zamítnuta.

9. Zahájení soudního řízení na základě zapsaného průmyslového vzoru EU během doby odkladu zveřejnění podléhá podmínce, že informace obsažené v rejstříku a ve spisu vztahujícímu se k přihlášce byly sděleny osobě, vůči níž byla podána žaloba.

Článek 63

Zveřejnění po uplynutí doby odkladu

Po uplynutí doby odkladu uvedené v článku 62 nebo, v případě žádosti o dřívější zveřejnění, jakmile je to technicky možné, úřad:

a) zveřejní zapsaný průmyslový vzor EU ve Věstníku průmyslových vzorů Evropské unie s údaji vyžadovanými podle pravidel přijatých podle článku 61 spolu s uvedením skutečnosti, že přihláška obsahovala žádost o odklad zveřejnění podle článku 62;

b) zpřístupní veřejnosti k nahlédnutí veškeré spisy vztahující se k danému průmyslovému vzoru;

c) zpřístupní veřejnosti k nahlédnutí veškeré záznamy v rejstříku včetně všech záznamů vyloučených z možnosti nahlédnutí podle čl. 109 odst. 5.

Článek 64

Osvědčení o zápisu

Po zveřejnění zapsaného průmyslového vzoru EU vydá úřad vlastníku osvědčení o zápisu. Úřad na žádost poskytne ověřené nebo neověřené kopie osvědčení. Osvědčení a kopie se vydávají elektronicky.

Článek 65

Svěření prováděcích pravomocí

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví náležitosti a formát osvědčení o zápisu uvedeného v článku 64. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2.

Článek 66

Obnova

1. Zápis průmyslového vzoru EU se obnoví na žádost vlastníka práva k zapsanému průmyslovému vzoru EU nebo jakékoli osoby vlastníkem práva výslovně zmocněné k podání žádosti o obnovu, pokud byly zaplaceny poplatky za obnovu.

2. Úřad informuje vlastníka práva k zapsanému průmyslovému vzoru EU a jakoukoli osobu, která má k tomuto průmyslovému vzoru EU zapsané právo, o uplynutí doby platnosti zápisu, a to nejméně šest měsíců před uplynutím této doby. Neposkytnutí této informace nezakládá odpovědnost úřadu a nemá vliv na uplynutí doby platnosti zápisu.

3. Žádost o obnovu musí být podána během šesti měsíců před uplynutím doby platnosti zápisu. V uvedené lhůtě se rovněž uhradí poplatek za obnovu.

Pokud se tak nestane, může být žádost podána a poplatek zaplacen v dodatečné lhůtě šesti měsíců po uplynutí doby platnosti zápisu, pokud je v této dodatečné lhůtě zaplacen dodatečný poplatek za pozdní platbu poplatku za obnovu nebo pozdní podání žádosti o obnovu.

4. Žádost o obnovu uvedená v odstavci 1 musí obsahovat:

a) jméno osoby, která o obnovu žádá;

b) číslo zápisu průmyslového vzoru EU, který má být obnoven;

c) v případě zápisu na základě hromadné přihlášky údaj o průmyslových vzorech, u nichž se žádá o obnovu.

Pokud jsou zaplaceny poplatky za obnovu, považuje se daná platba za žádost o obnovu, pokud obsahuje všechny údaje nutné pro určení účelu platby.

5. V případě zápisu na základě hromadné přihlášky podle článku 44, pokud zaplacené poplatky nepostačují k pokrytí všech průmyslových vzorů, u nichž se žádá o obnovu, se zápis obnoví pro ty průmyslové vzory, u nichž je zřejmé, že se na ně má platba vztahovat. Neexistují-li jiná kritéria k určení toho, které průmyslové vzory mají být pokryty, zabývá se úřad průmyslovými vzory podle postupného číselného pořadí, ve kterém jsou uvedeny v hromadné přihlášce.

6. Obnova nabývá účinku dnem následujícím po dni uplynutí doby platnosti stávajícího zápisu. Obnova se zapíše do rejstříku.

7. Je-li žádost o obnovu podána ve lhůtách stanovených v odstavci 3, ale ostatní podmínky pro obnovu podle tohoto článku nejsou splněny, uvědomí úřad žadatele o zjištěných nedostatcích.

8. Pokud žádost o obnovu není předložena nebo je předložena po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 3 nebo pokud poplatky nejsou zaplaceny nebo jsou zaplaceny až po uplynutí příslušné lhůty nebo pokud nejsou v této lhůtě odstraněny nedostatky uvedené v odstavci 7, úřad rozhodne, že doba platnosti zápisu uplynula, a oznámí to odpovídajícím způsobem vlastníku průmyslového vzoru EU. Nabude-li uvedené rozhodnutí právní moci, vymaže úřad daný průmyslový vzor z rejstříku. Výmaz nabývá účinku dnem následujícím po dni, kdy platnost stávajícího zápisu skončila. Pokud byly zaplaceny poplatky za obnovu, ale zápis nebyl obnoven, uvedené poplatky se vrátí.

9. Lze podat jedinou žádost o obnovu pro dva nebo více průmyslových vzorů za předpokladu, že vlastník nebo zástupce je stejný pro všechny průmyslové vzory, jichž se žádost týká. Požadovaný poplatek za obnovu se zaplatí za každý průmyslový vzor, pro který je obnova požadována.

Článek 67

Změna

1. Ve znázornění zapsaného průmyslového vzoru EU nelze během doby platnosti zápisu ani při jeho obnově provádět změny, s výjimkou nepodstatných detailů.

2. Žádost vlastníka o změnu musí obsahovat znázornění zapsaného průmyslového vzoru EU ve změněné verzi.

3. Žádost o změnu se nepovažuje za podanou, dokud není zaplacen požadovaný poplatek. Nebyl-li poplatek zaplacen nebo nebyl-li zaplacen v plné výši, úřad o tom odpovídajícím způsobem uvědomí vlastníka. Lze podat jednu žádost o změnu téhož prvku ve dvou nebo více zápisech, pokud je vlastník stejný pro všechny průmyslové vzory. Požadovaný poplatek za změnu se platí za každý zápis, který má být změněn. Nejsou-li splněny požadavky na změnu zápisu stanovené v tomto článku a v prováděcích aktech přijatých podle článku 68, sdělí úřad tento nedostatek vlastníku. Není-li uvedený nedostatek odstraněn ve lhůtě stanovené úřadem, úřad žádost o změnu zamítne.

4. Zveřejnění zápisu změny musí obsahovat znázornění zapsaného průmyslového vzoru EU ve změněné podobě.

Článek 68

Svěření prováděcích pravomocí týkajících se změny

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví náležitosti, které musí být obsaženy v žádosti o změnu podle čl. 67 odst. 2. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2.

Článek 69

Změna jména nebo adresy

1. Vlastník zapsaného průmyslového vzoru EU informuje úřad o změně svého jména nebo adresy, která není důsledkem převodu nebo změny vlastnictví zapsaného průmyslového vzoru EU.

2. Lze podat jednu žádost o změnu jména nebo adresy ve dvou nebo více zápisech stejného vlastníka.

3. Nejsou-li splněny požadavky na změnu jména nebo adresy stanovené v tomto článku a v prováděcích aktech přijatých podle článku 70, sdělí úřad tento nedostatek vlastníku zapsaného průmyslového vzoru EU. Není-li uvedený nedostatek odstraněn ve lhůtě, kterou úřad stanoví, úřad danou žádost zamítne.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se použijí rovněž na změnu jména nebo adresy zapsaného zástupce.

5. Úřad zapíše údaje uvedené v čl. 104 odst. 3 písm. a) a b) do rejstříku.

6. Odstavce 1 až 4 se použijí na přihlášky zapsaných průmyslových vzorů EU. Změna se zapíše do spisů vedených úřadem, které se týkají dané přihlášky průmyslového vzoru EU.

Článek 70

Svěření prováděcích pravomocí týkajících se změny jména nebo adresy

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví náležitosti, které musí být obsaženy v žádosti o změnu jména nebo adresy podle čl. 69 odst. 1. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2.

HLAVA VI

VZDÁNÍ SE A NEPLATNOST ZAPSANÉHO PRŮMYSLOVÉHO VZORU EU

Článek 71

Vzdání se

1. Vzdání se zapsaného průmyslového vzoru EU oznámí úřadu písemně vlastník práva. Účinnosti nabývá až zápisem do rejstříku.

2. Pokud dojde k vzdání se průmyslového vzoru EU, jehož zveřejnění je odloženo, považuje se tento průmyslový vzor za průmyslový vzor, který neměl účinky uvedené v tomto nařízení od samého počátku.

3. Vzdání se zapíše pouze se souhlasem vlastníka práva zapsaného v rejstříku. Byla-li zapsána licence, zapíše se vzdání se do rejstříku pouze tehdy, prokáže-li vlastník zapsaného průmyslového vzoru EU, že informoval nabyvatele licence o svém úmyslu vzdát se daného vzoru. Záznam o vzdání se se provede po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy vlastník doloží úřadu, že informoval nabyvatele licence o svém úmyslu vzdát se průmyslového vzoru, nebo před uplynutím uvedené lhůty, jakmile vlastník prokáže, že nabyvatel licence poskytl svůj souhlas.

4. Pokud bylo u příslušného soudu nebo orgánu zahájeno řízení podle článku 15 týkající se práva k zapsanému průmyslovému vzoru EU, nezapíše úřad vzdání se do rejstříku bez souhlasu navrhovatele.

5. Nejsou-li splněny požadavky na vzdání se stanovené v tomto článku a v prováděcích aktech přijatých podle článku 72, sdělí úřad uvedené nedostatky vlastníku, který učinil prohlášení o vzdání se. Nejsou-li uvedené nedostatky odstraněny ve lhůtě stanovené úřadem, úřad vzdání se do rejstříku nezapíše.

Článek 72

Svěření prováděcích pravomocí týkajících se vzdání se

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví:

a) náležitosti prohlášení o vzdání se podle čl. 71 odst. 1;

b) druh dokladů požadovaných k prokázání souhlasu třetí strany podle čl. 71 odst. 3 a souhlasu navrhovatele podle čl. 71 odst. 4.

Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2.

Článek 73

Návrh na prohlášení neplatnosti

1. S výhradou čl. 27 odst. 2 až 5 jakákoli fyzická nebo právnická osoba a rovněž orgán veřejné moci k tomu zmocněný mohou předložit úřadu návrh na prohlášení neplatnosti zapsaného průmyslového vzoru EU.

2. Návrh se podává písemně a musí být odůvodněn. Považuje se za podaný až po zaplacení poplatku.

3. Návrh na prohlášení neplatnosti není přípustný, pokud bylo buď úřadem, nebo soudem pro průmyslové vzory EU podle článku 119 rozhodnuto o návrhu učiněném v téže věci, z téhož důvodu a mezi týmiž účastníky a rozhodnutí úřadu nebo soudu pro průmyslové vzory EU o tomto návrhu již nabylo právní moci.

Článek 74

Posouzení návrhu

1. Pokud úřad zjistí, že návrh na prohlášení neplatnosti je přípustný, posoudí, zda důvody neplatnosti uvedené v článku 27 brání zachování zapsaného průmyslového vzoru EU.

2. Při posuzování návrhu na prohlášení neplatnosti vyzve úřad strany tak často, jak je to nezbytné, aby předložily ve lhůtě, kterou stanoví úřad, svá vyjádření ke sdělením ostatních stran nebo ke sdělením samotného úřadu.

3. Pokud o to vlastník zapsaného průmyslového vzoru EU požádá, musí navrhovatel prohlášení neplatnosti, který se dovolává starší ochranné známky EU nebo národní ochranné známky jako rozlišovacího označení ve smyslu čl. 27 odst. 1 písm. e) tohoto nařízení, předložit důkaz o skutečném užívání takové známky v souladu s čl. 64 odst. 2 a 3 nařízení (EU) 2017/1001 a s pravidly přijatými podle článku 75 tohoto nařízení.

4. Záznam o rozhodnutí úřadu o návrhu na prohlášení neplatnosti se zapíše do rejstříku, jakmile toto rozhodnutí nabude právní moci.

5. Úřad může strany vyzvat k smírnému urovnání sporu.

Článek 75

Přenesení pravomoc týkající se prohlášení neplatnosti

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 160 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podrobností řízení o prohlášení neplatnosti průmyslového vzoru EU podle článků 73 a 74, včetně možnosti přezkoumat návrh na prohlášení neplatnosti přednostně, pokud vlastník zapsaného průmyslového vzoru EU nenapadne důvody neplatnosti nebo požadovanou nápravu.

Článek 76

Účast v řízení o údajném porušení

1. Je-li podán návrh na prohlášení neplatnosti zapsaného průmyslového vzoru EU a až do pravomocného rozhodnutí úřadu, kterákoliv třetí strana, která prokáže, že proti ní bylo zahájeno řízení pro porušení téhož průmyslového vzoru, se může účastnit jako strana řízení o neplatnosti na základně žádosti podané do tří měsíců ode dne, kdy bylo řízení o porušení zahájeno.

Totéž platí i pro třetí strany, které prokáží, že je vlastník průmyslového vzoru EU vyzval, aby upustily od údajného porušování průmyslového vzoru, a že zahájily řízení o vydání soudního rozhodnutí, že neporušují průmyslový vzor EU.

2. Žádost o účast jako strany se podává písemně s odůvodněním. Považuje se za podanou teprve po zaplacení poplatku podle čl. 73 odst. 2. Poté je žádost se všemi výjimkami stanovenými v prováděcím nařízení považována za návrh na prohlášení neplatnosti.

HLAVA VII
ODVOLÁNÍ

Článek 77

Rozhodnutí, proti nimž se lze odvolat

1. Proti rozhodnutím úřadu uvedeným v čl. 141 písm. a), b) a c) lze podat odvolání.

2. Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, použijí se na odvolání, která projednávají odvolací senáty podle tohoto nařízení, články 66 až 72 nařízení (EU) 2017/1001.

Článek 78

Přenesení pravomoci týkající se odvolacího řízení

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 160 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) formálního obsahu odvolání uvedeného v článku 68 nařízení (EU) 2017/1001 a postupu pro podání a přezkum odvolání;

b) formálního obsahu a formy rozhodnutí odvolacího senátu podle článku 71 nařízení (EU) 2017/1001;

c) úpravy vracení poplatku za odvolání uvedeného v článku 68 nařízení (EU) 2017/1001.

HLAVA VIII
ŘÍZENÍ U ÚŘADU

Oddíl 1
Obecná ustanovení

Článek 79

Rozhodnutí a sdělení úřadu

1. Rozhodnutí úřadu musí být odůvodněna. Musí být založena pouze na důvodech nebo důkazech, ke kterým měli dotčení účastníci možnost se vyjádřit. Probíhá-li před úřadem ústní řízení, může být rozhodnutí vydáno ústně. Následně se rozhodnutí účastníkům oznámí písemně.

2. Každé rozhodnutí, sdělení nebo oznámení úřadu musí obsahovat údaj o oddělení nebo útvaru úřadu, jakož i jméno nebo jména odpovědného pracovníka či pracovníků. Musí být takovým pracovníkem nebo takovými pracovníky podepsáno nebo být namísto podpisu opatřeno předtištěným nebo otištěným razítkem úřadu. Výkonný ředitel může určit, zda je možné použít jiné prostředky pro označení příslušného oddělení nebo útvaru úřadu a uvedení jména odpovědného pracovníka nebo odpovědných pracovníků nebo jiné prostředky pro identifikaci než razítko v případě, že rozhodnutí, sdělení nebo oznámení jsou předávána technickými komunikačními prostředky.

3. Rozhodnutí úřadu, proti kterým lze podat odvolání, musí obsahovat písemné poučení o tom, že jakékoli odvolání se podává písemně u úřadu do dvou měsíců od data oznámení příslušného rozhodnutí. Sdělení musí rovněž obsahovat upozornění pro účastníky na ustanovení článků 66, 67, 68, 71 a 72 nařízení (EU) 2017/1001, která se vztahují rovněž na odvolání podle tohoto nařízení v souladu s čl. 77 odst. 2 tohoto nařízení. Účastníci se nemohou dovolávat toho, že je úřad neinformoval o možnosti odvolacího řízení.

Článek 80

Zkoumání skutečností úřadem z úřední moci

1. V průběhu řízení před úřadem posuzuje úřad skutečnosti z moci úřední. V řízení o prohlášení neplatnosti se však úřad při takovém posuzování omezí na důvody, skutečnosti, důkazy a návrhy přednesené účastníky a na požadovanou nápravu.

2. Úřad nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.

Článek 81

Ústní řízení

1. Pokud se úřad domnívá, že by bylo účelné ústní řízení, proběhne toto řízení buď z podnětu úřadu, nebo na žádost kteréhokoliv účastníka řízení.

2. Ústní řízení před průzkumovými referenty a oddělením pověřeným vedením rejstříku je neveřejné.

3. Ústní řízení, včetně vydání rozhodnutí, před zrušovacími odděleními a před odvolacími senáty je veřejné, pokud oddělení, před nímž řízení probíhá, nerozhodne jinak v případě, že by s přístupem veřejnosti byly spojeny vážné a neopodstatněné nevýhody, zejména pro některého z účastníků řízení.

Článek 82

Přenesení pravomoci týkající se ústních řízení

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 160 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podrobných pravidel pro ústní řízení uvedená v článku 81, včetně podrobných pravidel pro používání jazyků podle článku 137.

Článek 83

Dokazování

1. V řízení před úřadem patří mezi důkazní prostředky:

a) výslechy účastníků;

b) žádosti o informace;

c) předložení dokladů a důkazů;

d) výslechy svědků;

e) znalecké posudky;

f) písemná prohlášení učiněná místopřísežně nebo mající podle právních předpisů státu, ve kterém jsou učiněna, rovnocenný účinek.

2. Příslušné oddělení může pověřit některého ze svých členů provedením dokazování.

3. Pokládá-li úřad za nezbytné, aby účastník, svědek nebo znalec vypovídal ústně, předvolá příslušnou osobu, aby se k němu dostavila. Předvolání se provede alespoň jeden měsíc předem, ledaže by účastník, svědek nebo znalec souhlasili s kratší lhůtou.

4. Účastníci jsou o výslechu svědka nebo znalce před úřadem informováni. Mají právo se výslechu účastnit a klást svědkovi či znalci otázky.

5. Výkonný ředitel určí výši výdajů včetně záloh, které mají být hrazeny, pokud jde o náklady na dokazování.

Článek 84

Přenesení pravomoci týkající se dokazování

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 160 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podrobných pravidel pro dokazování podle článku 83.

Článek 85

Oznamování

1. Úřad z úřední povinnosti oznámí dotčeným osobám veškerá rozhodnutí a předvolání, jakož i oznámení a jiná sdělení, od kterých se počítá běh lhůt nebo jejichž oznámení dotčeným osobám je stanoveno jinými ustanoveními tohoto nařízení nebo aktů přijatých v souladu s ním nebo jejichž oznámení bylo nařízeno výkonným ředitelem úřadu.

2. Oznámení se provádí elektronickými prostředky. Podrobnosti ohledně elektronických prostředků stanoví výkonný ředitel.

3. Pokud se ukáže, že oznámení úřadem není možné, uskuteční se formou veřejného oznámení. Výkonný ředitel stanoví způsob veřejného oznámení a určí začátek měsíční lhůty, po jejímž uplynutí se dokument považuje za oznámený.

Článek 86

Přenesení pravomoci týkající se oznamování

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 160 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podrobných pravidel pro oznámení podle článku 85.

Článek 87

Oznámení ztráty práv

Zjistí-li úřad, že z tohoto nařízení nebo aktů přijatých podle něj vyplývá ztráta jakýchkoliv práv, aniž bylo vydáno jakékoli rozhodnutí, sdělí tuto skutečnost dotčeným osobám v souladu s článkem 85. Dotčené osoby mohou do dvou měsíců od oznámení tohoto sdělení požádat o vydání rozhodnutí v této záležitosti, pokud mají za to, že zjištění úřadu je nesprávné. Úřad přijme takové rozhodnutí pouze v případě, že nesouhlasí s osobami, které jej požadují. Pokud tomu tak není, změní úřad své zjištění a informuje o tom osoby požadující rozhodnutí.

Článek 88

Sdělení určená úřadu

Sdělení určená úřadu se činí elektronickými prostředky. Výkonný ředitel určí elektronické prostředky, které mají být použity, a způsob a technické podmínky, za nichž se tyto elektronické prostředky mají použít.

Článek 89

Přenesení pravomoci týkající se sdělení určených úřadu

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 160 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel pro sdělení určená úřadu podle článku 88 a formulářů pro tato sdělení, které má úřad zpřístupnit.

Článek 90

Lhůty

1. Lhůty se počítají v celých letech, měsících, týdnech nebo dnech. Výpočet začíná dnem následujícím po datu příslušné události. Délka lhůt nesmí být kratší než jeden měsíc a delší než šest měsíců, není-li v tomto nařízení nebo v aktech přijatých podle něj stanoveno jinak.

2. Před začátkem každého kalendářního roku určí výkonný ředitel dny, kdy úřad nepřijímá dokumenty.

3. Dojde-li k faktickému přerušení připojení úřadu k přípustným elektronickým komunikačním prostředkům, určí výkonný ředitel délku trvání takového přerušení.

4. Dojde-li k přerušení nebo narušení řádné komunikace mezi účastníky řízení a úřadem následkem mimořádné události, například přírodní katastrofy nebo stávky, může výkonný ředitel rozhodnout, že v případě účastníků řízení s bydlištěm nebo sídlem v zeměpisné oblasti dotčené touto mimořádnou událostí nebo účastníků, kteří jmenovali svého zástupce s místem podnikání v uvedené oblasti, se všechny lhůty, které by jinak uplynuly v první den výskytu této události nebo po tomto dni, prodlužují až do určitého data. Při určování uvedeného data výkonný ředitel přihlédne k předpokládanému dni skončení mimořádné události. Postihne-li tato událost sídlo úřadu, určí výkonný ředitel, že dané prodloužení lhůt platí pro všechny účastníky řízení.

Článek 91

Přenesení pravomoci týkající se výpočtu a délky lhůt

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 160 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podrobností týkajících se výpočtu a délky lhůt podle článku 90.

Článek 92

Oprava chyb a zjevných přehlédnutí

1. Z moci úřední nebo na žádost jedné ze stran opraví úřad veškeré jazykové chyby nebo překlepy a zjevná přehlédnutí ve svých rozhodnutích nebo chyby, k nimž došlo při zápisu průmyslového vzoru EU nebo při zveřejnění zápisu.

2. Požádá-li o opravu chyb v zápisu průmyslového vzoru EU nebo ve zveřejnění zápisu vlastník, použije se obdobně článek 69.

3. Opravy chyb v zápisu průmyslového vzoru EU a ve zveřejnění zápisu úřad zveřejní.

Článek 93

Výmaz záznamů v rejstříku a zrušení rozhodnutí

1. Pokud úřad provedl záznam v rejstříku nebo přijal rozhodnutí obsahující zjevnou chybu, která je mu přičitatelná, zajistí, aby byl záznam vymazán nebo rozhodnutí zrušeno. Pokud v řízení vystupuje pouze jediný účastník a daný záznam nebo úkon se dotýká jeho práv, provede se výmaz nebo zrušení, i pokud nebyla daná chyba tomuto účastníkovi zjevná.

2. Výmaz nebo zrušení podle odstavce 1 provede z moci úřední nebo na žádost některého z účastníků řízení oddělení, které provedlo daný záznam nebo přijalo dané rozhodnutí. Výmaz záznamu v rejstříku nebo zrušení rozhodnutí se provede do jednoho roku od data záznamu nebo data přijetí rozhodnutí, po konzultaci s účastníky řízení a vlastníky práv k danému průmyslovému vzoru EU, kteří jsou zapsáni v rejstříku. O jakémkoli takovém výmazu či zrušení uchovává úřad záznamy.

3. Tímto článkem není dotčeno právo účastníků řízení podat odvolání v souladu s články 77 a 78 ani možnost opravit chyby a zjevná přehlédnutí v souladu s článkem 92. Bylo-li proti rozhodnutí úřadu obsahujícímu chybu podáno odvolání, stává se odvolací řízení zrušením rozhodnutí úřadu podle odstavce 1 tohoto článku bezpředmětným. V takovém případě se poplatek za odvolání vrací odvolateli.

Článek 94

Přenesení pravomoci týkající se výmazu záznamů a zrušení rozhodnutí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 160 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením postupu pro výmaz záznamu v rejstříku nebo zrušení rozhodnutí podle článku 93.

Článek 95

Navrácení do původního stavu

1. Přihlašovateli nebo vlastníkovi zapsaného průmyslového vzoru EU nebo i každému jinému účastníku řízení před úřadem, který při prokazatelném zachování péče vyžadované okolnostmi nebyl schopen dodržet vůči úřadu lhůtu, budou na žádost jejich práva navrácena, pokud zmeškání lhůty mělo za následek přímo na základě ustanovení tohoto nařízení ztrátu práva nebo opravného prostředku.

2. Žadatel podává žádost písemně ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy pominula příčina zmeškání. V této lhůtě musí být učiněn zmeškaný úkon. Žádost lze podat pouze do jednoho roku od uplynutí zmeškané lhůty. V případě, že není podána žádost o obnovu zápisu nebo není zaplacen poplatek za obnovu, šestiměsíční dodatečná lhůta běžící po uplynutí doby platnosti zápisu uvedená v čl. 66 odst. 3 se od této roční lhůty neodečte.

3. Žádost musí být odůvodněna a musí v ní být uvedeny skutečnosti, o které se opírá. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za navrácení práv. Je-li navrácení do původního stavu přiznáno, poplatek se vrátí.

4. O žádosti rozhoduje oddělení, které je příslušné rozhodnout o zmeškaném úkonu.

5. Nedodržení lhůt stanovených v odstavci 2 tohoto článku a v článku 96 nevede k navrácení práv podle odstavce 1 tohoto článku.

6. Jsou-li přihlašovateli nebo vlastníkovi zapsaného průmyslového vzoru EU navrácena práva, nemohou svá práva uplatňovat vůči třetí straně, která v období od ztráty práv k přihlášce nebo k zapsanému průmyslovému vzoru EU do zveřejnění oznámení o navrácení těchto práv v dobré víře uvedla na trh výrobky, ve kterých byl ztělesněn nebo na které byl aplikován průmyslový vzor spadající do rozsahu ochrany zapsaného průmyslového vzoru EU.

7. Třetí strany, na které se vztahuje odstavec 6, mohou proti rozhodnutí, kterým se přihlašovateli nebo vlastníkovi zapsaného průmyslového vzoru EU navracejí práva, podat námitky, a to do dvou měsíců ode dne zveřejnění oznámení o navrácení práv.

8. Tímto článkem není dotčeno právo členského státu upravit navrácení do původního stavu, pokud jde o lhůty uvedené v tomto nařízení, které je nutno dodržet vůči orgánům tohoto státu.

Článek 96

Pokračování v řízení

1. Přihlašovateli nebo vlastníku zapsaného průmyslového vzoru EU nebo jinému účastníkovi řízení před úřadem, který nedodržel lhůtu ve vztahu k úřadu, může být na žádost umožněno pokračovat v řízení za předpokladu, že v době podání žádosti byl zmeškaný úkon proveden. Žádost o pokračování v řízení je přípustná pouze tehdy, pokud je podána do dvou měsíců po uplynutí nedodržené lhůty. Žádost se nepovažuje za podanou, dokud není zaplacen poplatek za pokračování v řízení.

2. Pokračování v řízení není povoleno v případě nedodržení lhůt stanovených v:

a) článku 46, čl. 49 odst. 1, čl. 53 odst. 1, čl. 55 odst. 3, čl. 66 odst. 3 a čl. 95 odst. 2 tohoto nařízení;

b) článku 68 a čl. 72 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001 ve spojení s čl. 77 odst. 2 tohoto nařízení;

c) odstavci 1 tohoto článku.

3. O žádosti o pokračování rozhodne oddělení příslušné rozhodovat ve věci zmeškaného úkonu.

4. Vyhoví-li úřad žádosti o pokračování, hledí se na následky nedodržení lhůty, jako by nenastaly. Je-li mezi uplynutím uvedené lhůty a podáním žádosti o pokračování v řízení přijato rozhodnutí, oddělení příslušné rozhodovat ve věci zmeškaného úkonu rozhodnutí přezkoumá a v případě, že je provedení zmeškaného úkonu samo o sobě dostačující, přijme nové rozhodnutí. Pokud na základě přezkumu dospěje úřad k závěru, že původní rozhodnutí není třeba měnit, písemně uvedené rozhodnutí potvrdí.

5. Zamítne-li úřad žádost o pokračování, poplatek se vrátí.

Článek 97

Přerušení řízení

1. Řízení před úřadem se přeruší:

a) v případě úmrtí nebo právní nezpůsobilosti přihlašovatele nebo vlastníka zapsaného průmyslového vzoru EU nebo osoby oprávněné podle vnitrostátního práva jednat jménem přihlašovatele nebo vlastníka;

b) v případě, že přihlašovatel nebo vlastník zapsaného průmyslového vzoru EU nemůže z právních důvodů v důsledku řízení vedeného proti majetku přihlašovatele nebo vlastníka pokračovat v řízení před úřadem;

c) v případě úmrtí nebo právní nezpůsobilosti zástupce přihlašovatele nebo vlastníka zapsaného průmyslového vzoru EU nebo v případě, kdy uvedený zástupce nemůže z právních důvodů v důsledku řízení vedeného proti majetku zástupce pokračovat v řízení před úřadem.

Pokud se úmrtí nebo nezpůsobilost uvedené v prvním pododstavci písm. a) tohoto odstavce nedotýkají oprávnění zástupce jmenovaného v souladu s článkem 116, přeruší se řízení pouze na žádost tohoto zástupce.

2. Řízení před úřadem může být obnoveno, jakmile je zjištěna totožnost osoby oprávněné pokračovat v řízení nebo jakmile úřad vyčerpal veškeré rozumné pokusy o zjištění totožnosti této osoby.

Článek 98

Přenesení pravomoci týkající se obnovení řízení

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 160 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podrobných pravidel pro obnovení řízení před úřadem podle čl. 97 odst. 2.

Článek 99

Odkaz na obecné zásady

Neobsahuje-li toto nařízení nebo akty přijaté podle něj příslušná procesní ustanovení, přihlédne úřad k zásadám procesního práva obecně uznávaným v členských státech.

Článek 100

Zánik finančních závazků

1. Právo úřadu vyžadovat zaplacení poplatků zanikne za čtyři roky od konce kalendářního roku, v jehož průběhu se poplatek stal splatným.

2. Nároky vůči úřadu na vrácení poplatků nebo přeplatků zaniknou za čtyři roky od konce kalendářního roku, v jehož průběhu uvedené nároky vznikly.

3. Běh lhůt uvedených v odstavcích 1 a 2 se přeruší, a to v případě uvedeném v odstavci 1 na základě výzvy k úhradě poplatku, a v případě uvedeném v odstavci 2 na základě písemné žádosti za účelem uplatnění nároku. Lhůta začne běžet znovu okamžitě a uplyne nejpozději za šest let od konce kalendářního roku, v jehož průběhu počala původně běžet, pokud nebyla k uplatnění nároku podána soudní žaloba. V takovém případě uplyne lhůta nejdříve za rok ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci.

Oddíl 2

Náklady

Článek 101

Rozdělení nákladů

1. Účastník, který neuspěl v řízení o prohlášení neplatnosti zapsaného průmyslového vzoru EU nebo v odvolacím řízení, hradí poplatky zaplacené druhým účastníkem za návrh na prohlášení neplatnosti a za odvolání. Neúspěšný účastník uhradí i náklady vzniklé druhému účastníkovi, které byly nezbytné pro řízení, včetně nákladů na cestovné, pobyt a odměnu zástupci uvedenému v čl. 116 odst. 1, v mezích maximálních sazeb stanovených pro každou kategorii nákladů v prováděcím aktu přijatém podle článku 102.

2. Pokud každý z účastníků uspěje ve věci jen v některých částech a v jiných částech nikoliv, nebo z důvodu spravedlnosti, rozhodne zrušovací oddělení nebo odvolací senát o jiném rozdělení nákladů, než jak je stanoveno v odstavci 1.

3. Účastník, který ukončí řízení zpětvzetím přihlášky průmyslového vzoru EU, návrhu na prohlášení neplatnosti nebo odvolání, neobnovením zápisu průmyslového vzoru EU nebo vzdáním se zapsaného průmyslového vzoru EU, hradí poplatky a náklady vzniklé druhému účastníkovi, jak je stanoveno v odstavcích 1 a 2.

4. Není-li v dané věci vydáno rozhodnutí ve věci, rozhodne zrušovací oddělení nebo odvolací senát o nákladech podle vlastního uvážení.

5. Dohodnou-li se účastníci před zrušovacím oddělením nebo odvolacím senátem na jiném rozdělení nákladů, než jak je stanoveno v odstavcích 1 až 4, vezme dotčené oddělení nebo senát tuto dohodu na vědomí.

6. Zrušovací oddělení nebo odvolací senát z moci úřední stanoví výši nákladů, které je nezbytné podle odstavců 1 až 5 tohoto článku uhradit, pokud se náklady, které mají být zaplaceny, omezují na poplatky placené úřadu a náklady na zastupování. Ve všech ostatních případech stanoví na žádost výši nákladů, které je nezbytné uhradit, spisovna odvolacího senátu nebo zrušovacího oddělení. Žádost je přípustná pouze ve lhůtě dvou měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, pro které je žádost o stanovení nákladů podána, a musí být doplněna soupisem nákladů a podpůrnými důkazy. U nákladů na zastupování ve smyslu čl. 116 odst. 1 postačí prohlášení zástupce, že náklady vznikly. V případě ostatních nákladů postačí prokázání jejich věrohodnosti.

Je-li výše nákladů stanovena podle prvního pododstavce tohoto odstavce, jsou náklady na zastupování přiznány ve výši stanovené v prováděcím aktu přijatém podle článku 102 a bez ohledu na to, zda skutečně vznikly.

7. Rozhodnutí o stanovení nákladů přijatá v souladu s odstavcem 6 musí obsahovat příslušné odůvodnění a zrušovací oddělení nebo odvolací senát je mohou na základě žádosti podané do jednoho měsíce od data oznámení rozhodnutí přezkoumat. Uvedená žádost se nepovažuje za podanou, dokud není zaplacen poplatek za přezkoumání výše nákladů. Zrušovací oddělení nebo případně odvolací senát rozhodne o žádosti o přezkum rozhodnutí o stanovení nákladů bez ústního řízení.

Článek 102

Svěření prováděcích pravomocí týkajících se maximálních sazeb nákladů

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví maximální sazby nákladů nezbytných pro řízení a skutečně vynaložených účastníkem, který v řízení uspěl, podle čl. 101 odst. 1. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2.

Komise při stanovení těchto maximálních sazeb u nákladů na cestovné a pobyt zohlední vzdálenost mezi místem bydliště nebo podnikání účastníka řízení, zástupce, svědka či znalce a místem, kde se koná ústní řízení, fázi řízení, ve které náklady vznikly, a pokud jde o náklady na zastupování ve smyslu čl. 116 odst. 1, i potřebu zajistit, aby povinnost nést náklady nemohla být zneužita z taktických důvodů druhým účastníkem. Náklady na pobyt se vypočítají v souladu se služebním řádem úředníků a pracovním řádem ostatních zaměstnanců Unie stanovenými nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ([14]). Účastník, který v řízení neuspěl, uhradí náklady pouze jednoho účastníka řízení a v příslušných případech jednoho zástupce.

Článek 103

Výkon rozhodnutí stanovujících náklady

1. Každé pravomocné rozhodnutí úřadu, kterým se stanoví výše nákladů, je vykonatelné.

2. Výkon rozhodnutí se řídí pravidly občanského procesního práva platného v členském státě, na jehož území k výkonu dochází. Každý členský stát určí jeden orgán odpovědný za ověřování pravosti rozhodnutí uvedeného v odstavci 1 a sdělí jeho kontaktní údaje úřadu, Soudnímu dvoru a Komisi. Uvedený orgán připojí k rozhodnutí doložku vykonatelnosti, přičemž jediným formálním požadavkem je ověření pravosti rozhodnutí.

3. Jsou-li na návrh příslušného účastníka formální náležitosti uvedené v odstavci 2 splněny, může uvedený účastník přistoupit k výkonu rozhodnutí podle vnitrostátních právních předpisů předložením věci přímo příslušnému orgánu.

4. Výkon rozhodnutí lze zastavit pouze rozhodnutím Soudního dvora. Projednání stížností na provedení výkonu rozhodnutí nesprávným způsobem však spadá do pravomoci vnitrostátních soudů.

([14]) Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

Oddíl 3

Informování veřejnosti a orgánů členských států

Článek 104

Rejstřík průmyslových vzorů EU

1. Úřad vede rejstřík zapsaných průmyslových vzorů EU a pravidelně jej aktualizuje.

2. Rejstřík obsahuje níže uvedené záznamy týkající se zápisů průmyslových vzorů EU:

a) den podání a zápisu přihlášky podle čl. 59 odst. 3;

b) spisové číslo přihlášky a spisové číslo každého jednotlivého průmyslového vzoru zahrnutého do hromadné přihlášky;

c) den zveřejnění zápisu;

d) jméno a město a země přihlašovatele;

e) jméno a místo podnikání jiného zástupce, než je zástupce uvedený v čl. 115 odst. 3 prvním pododstavci;

f) znázornění průmyslového vzoru;

g) názvy výrobků, před nimiž jsou uvedena čísla tříd a podtříd locarnského třídění;

h) podrobné údaje o uplatnění práva přednosti podle článku 50;

i) podrobné údaje o uplatnění práva přednosti podle článku 53;

j) uvedení původce nebo kolektivu původců průmyslového vzoru podle článku 18 nebo prohlášení, že původce nebo kolektiv původců průmyslového vzoru se vzdávají práva být uvedeni;

k) jazyk, ve kterém byla přihláška podána, a druhý jazyk, který přihlašovatel v přihlášce uvedl podle čl. 137 odst. 3;

l) den zápisu průmyslového vzoru do rejstříku a číslo zápisu podle čl. 59 odst. 1;

m) údaj o každé žádosti o odklad zveřejnění podle čl. 62 odst. 3 s uvedením data uplynutí doby odkladu;

n) údaj o tom, že byl předložen popis podle čl. 42 odst. 3 písm. a).

3. Rejstřík obsahuje také tyto záznamy, u kterých se vždy uvede den jejich zápisu:

a) změny jména nebo města a země vlastníka podle článku 69;

b) změny jména nebo místa podnikání jiného zástupce, než je zástupce uvedený v čl. 115 odst. 3 prvním pododstavci;

c) je-li jmenován nový zástupce, jméno a místo podnikání tohoto zástupce;

d) změny jména původce nebo kolektivu původců průmyslového vzoru podle článku 18;

e) opravy chyb a zjevných přehlédnutí podle článku 92;

f) změny průmyslového vzoru podle článku 67;

g) údaj o tom, že u příslušného soudu či orgánu bylo zahájeno řízení o přiznání práva podle čl. 15 odst. 5 písm. a);

h) den a podrobnosti konečného rozhodnutí příslušného soudu nebo orgánu nebo jiného ukončení řízení podle čl. 15 odst. 5 písm. b);

i) změna vlastnictví podle čl. 15 odst. 5 písm. c);

j) převod podle článku 31;

k) zřízení nebo převod věcného práva podle článku 33 a povaha tohoto věcného práva;

l) nucený výkon práva podle článku 34 a úpadkové řízení podle článku 35;

m) udělení nebo převod licence podle čl. 16 odst. 2 nebo článku 36 a v příslušných případech druh licence podle čl. 37 odst. 3;

n) obnovu zápisu podle článku 66 a den, od nějž tato obnova nabývá účinku;

o) zjištění, že uplynula doba platnosti zápisu podle čl. 66 odst. 8;

p) prohlášení vlastníka o vzdání se podle čl. 71 odst. 1;

q) den předložení a náležitosti návrhu na prohlášení neplatnosti podle článku 73, protinávrhu na prohlášení neplatnosti podle čl. 123 odst. 5 nebo odvolání podaného podle článku 77;

r) den a podrobnosti konečného rozhodnutí o návrhu na prohlášení neplatnosti podle článku 74, konečného rozhodnutí o protinávrhu na prohlášení neplatnosti podle čl. 125 odst. 3, konečného rozhodnutí o odvolání podle článku 77 nebo jakéhokoli jiného ukončení řízení podle uvedených článků;

s) výmaz záznamu o zástupci zapsaného podle odst. 2 písm. e);

t) změna nebo výmaz údajů uvedených v odst. 3 písm. l), m) a n) z rejstříku;

u) zrušení rozhodnutí nebo výmaz záznamu z rejstříku podle článku 93, pokud se zrušení nebo výmaz týká rozhodnutí nebo záznamu, které byly zveřejněny.

4. Výkonný ředitel může stanovit, že se do rejstříku zapisují i jiné údaje než údaje uvedené v odstavcích 2 a 3.

5. Rejstřík může být veden v elektronické podobě. Úřad shromažďuje, organizuje, zveřejňuje a uchovává údaje uvedené v odstavcích 1, 2 a 3, včetně veškerých osobních údajů, pro účely uvedené v odstavci 8. Úřad zajistí, aby byl rejstřík snadno přístupný veřejnosti k nahlédnutí.

6. Všechny změny v rejstříku se oznámí vlastníku zapsaného průmyslového vzoru EU.

7. Není-li přístup do rejstříku omezen podle čl. 109 odst. 5, úřad na žádost poskytne elektronickými prostředky ověřené nebo neověřené výpisy z rejstříku.

8. Zpracování údajů týkajících se záznamů uvedených v odstavcích 2 a 3, včetně veškerých osobních údajů, se provádí pro účely:

a) vyřizování přihlášek nebo zápisů popsaných v tomto nařízení a aktech přijatých podle tohoto nařízení;

b) vedení veřejného rejstříku za účelem kontroly ze strany veřejných orgánů a hospodářských subjektů a pro jejich informování s cílem umožnit jim výkon práv vyplývajících pro ně z tohoto nařízení a získávání informací o existenci starších práv náležejících třetím stranám;

c) sestavování zpráv a statistik umožňujících úřadu optimalizovat své činnosti a zlepšovat fungování systému zápisu průmyslových vzorů EU.

9. Veškeré údaje, včetně osobních údajů, týkající se záznamů uvedených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku se považují za údaje ve veřejném zájmu a jsou přístupné jakékoli třetí straně s výjimkou případů, kdy čl. 62 odst. 2 stanoví jinak. Záznamy v rejstříku se uchovávají na dobu neurčitou.

Článek 105

Databáze

1. Kromě povinnosti vést rejstřík stanovené v článku 104 úřad shromažďuje a uchovává v elektronické databázi veškeré údaje poskytnuté vlastníky nebo jinými účastníky řízení podle tohoto nařízení nebo aktů přijatých podle tohoto nařízení.

2. Elektronická databáze může obsahovat osobní údaje nad rámec údajů uvedených v rejstříku podle článku 104 v rozsahu, v jakém jsou takové údaje požadovány tímto nařízením nebo akty přijatými podle tohoto nařízení. Shromažďování, uchovávání a zpracovávání osobních údajů se provádí za účelem:

a) vyřizování přihlášek nebo zápisů popsaných v tomto nařízení a aktech přijatých podle tohoto nařízení;

b) přístupu k informacím nutným pro snadnější a efektivnější vedení příslušných řízení;

c) komunikace s přihlašovateli, navrhovateli nebo žadateli a dalšími účastníky řízení;

d) sestavování zpráv a statistik umožňujících úřadu optimalizovat své činnosti a zlepšovat fungování systému.

3. Výkonný ředitel stanoví podmínky přístupu k databázi a způsob, jakým může být její obsah, kromě osobních údajů uvedených v odstavci 2 tohoto článku, avšak včetně údajů uvedených v článku 104, zpřístupněn.

4. Přístup k osobním údajům uvedeným v odstavci 2 je omezený a tyto údaje se nezpřístupní veřejnosti, ledaže dotčená strana poskytla svůj výslovný souhlas.

5. Veškeré údaje se uchovávají po dobu neurčitou. Dotčená strana však může požádat o výmaz jakýchkoli osobních údajů z databáze po 18 měsících od uplynutí doby platnosti zapsaného průmyslového vzoru EU nebo ukončení příslušného řízení *inter partes*. Dotčená strana má právo na to, aby byla kdykoli provedena oprava nepřesného nebo chybného údaje.

Článek 106

Online přístup k rozhodnutím

1. Rozhodnutí úřadu týkající se zapsaných průmyslových vzorů EU se zpřístupní online za účelem informování široké veřejnosti a konzultace s ní. Jakýkoli účastník řízení, které vedlo k přijetí rozhodnutí, může požádat o výmaz jakýchkoli osobních údajů obsažených v rozhodnutí.

2. Úřad může poskytovat online přístup k rozhodnutím soudů členských států a Unie souvisejícím s jeho úkoly s cílem zvýšit veřejné povědomí o otázkách duševního vlastnictví a podpořit sbližování praxe. Úřad dodrží podmínky původního zveřejnění, pokud jde o osobní údaje.

Článek 107

Pravidelně vydávané publikace

1. Úřad pravidelně vydává:

a) Věstník průmyslových vzorů Evropské unie, který obsahuje zveřejnění záznamů v rejstříku, jakož i další údaje týkající se zápisů průmyslových vzorů EU, jejichž zveřejnění je požadováno podle tohoto nařízení nebo aktů přijatých podle tohoto nařízení;

b) Úřední věstník úřadu, který obsahuje sdělení a informace obecné povahy vydané výkonným ředitelem, jakož i další informace týkající se tohoto nařízení nebo jeho provádění.

Publikace uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) mohou být vydávány v elektronické podobě.

2. Věstník průmyslových vzorů Evropské unie se vydává způsobem a s periodicitou, jež určí výkonný ředitel.

3. Úřední věstník úřadu se vydává v jazycích úřadu. Výkonný ředitel však může stanovit, že určité informace v Úředním věstníku úřadu se mají zveřejnit v úředních jazycích Unie.

Článek 108

Svěření prováděcích pravomocí týkajících se pravidelně vydávaných publikací

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví:

a) den považovaný za den zveřejnění ve Věstníku průmyslových vzorů Evropské unie;

b) způsob zveřejňování záznamů týkajících se zápisu průmyslového vzoru, jež neobsahují žádné změny ve srovnání se zveřejněním přihlášky;

c) způsoby, jakými mohou být vydání Úředního věstníku úřadu zpřístupněna veřejnosti.

Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2.

Článek 109

Nahlížení do spisů

1. Do spisů týkající se přihlášek zapsaných průmyslových vzorů EU, které dosud nebyly zveřejněny, nebo spisů týkajících se zapsaných průmyslových vzorů EU, jejichž zveřejnění je v souladu s článkem 62 odloženo nebo jichž se jejich vlastníci nebo přihlašovatelé v průběhu nebo po skončení tohoto odkladného období vzdali, lze nahlédnout pouze se souhlasem přihlašovatele nebo vlastníka práva k zapsanému průmyslovému vzoru EU.

2. Bez souhlasu přihlašovatele nebo vlastníka zapsaného průmyslového vzoru EU může do spisu před zveřejněním průmyslového vzoru EU nebo po vzdání se tohoto vzoru podle odstavce 1 nahlédnout každý, kdo prokáže právní zájem.

Toto se zejména použije, pokud osoba mající právní zájem prokáže, že přihlašovatel nebo vlastník zapsaného průmyslového vzoru EU učinili kroky směřující k uplatnění práva ze zapsaného průmyslového vzoru EU vůči této osobě.

3. Po zveřejnění zapsaného průmyslového vzoru EU lze do spisu nahlédnout na žádost.

4. Je-li do spisů nahlíženo podle odstavce 2 nebo 3, jsou z nahlédnutí vyloučeny tyto části spisu:

a) dokumenty týkající se vyloučení nebo protestu podle článku 169 nařízení (EU) 2017/1001;

b) návrhy rozhodnutí a stanovisek a všechny ostatní interní dokumenty používané pro přípravu rozhodnutí a stanovisek;

c) části spisu, v jejichž případě projevila dotčená strana zvláštní zájem na uchování jejich důvěrnosti před podáním žádosti o nahlédnutí do spisu, pokud nahlédnutí do těchto částí spisu není odůvodněno převažujícími oprávněnými zájmy strany, která o nahlédnutí žádá.

5. Vztahuje-li se na zápis odklad zveřejnění podle čl. 62 odst. 1, je přístup do rejstříku pro jiné osoby než vlastníky zapsaných průmyslových vzorů EU omezen na jméno vlastníka, jméno případného zástupce, den podání a zápisu přihlášky, spisové číslo přihlášky a údaj o odkladu zveřejnění. V těchto případech obsahují ověřené nebo neověřené výpisy z rejstříku pouze jméno vlastníka, jméno případného zástupce, den podání a zápisu, spisové číslo přihlášky a údaj o odkladu zveřejnění kromě případů, kdy žádost o výpisy podal vlastník nebo jeho zástupce.

Článek 110

Postup při nahlížení do spisů

1. Nahlížení do spisů zapsaných průmyslových vzorů EU požadované podle čl. 109 odst. 3 se provede nahlížením do technických prostředků pro uchovávání spisů. Toto nahlížení se provádí on-line. Způsob nahlížení určí výkonný ředitel.

2. Pokud se žádost o nahlédnutí do spisů týká přihlášky zapsaného průmyslového vzoru EU nebo pokud se týká zapsaného průmyslového vzoru EU, jejichž zveřejnění bylo odloženo v souladu se článkem 62 nebo na něž se takové odložení vztahovalo a jichž se vlastník vzdal přede dnem uplynutí doby odkladu nebo v den uplynutí této doby, musí žádost obsahovat důkazy o tom, že:

a) přihlašovatel nebo vlastník průmyslového vzoru EU souhlasí s nahlédnutím do spisu nebo

b) osoba žádající o nahlédnutí prokázala, že má na nahlédnutí do spisu oprávněný zájem.

3. Na žádost se nahlížení do spisů provede vydáním elektronických kopií dokumentů ve spisu. Úřad rovněž na žádost elektronicky vydá ověřené nebo neověřené kopie přihlášky zapsaného průmyslového vzoru EU.

Článek 111

Sdělování informací obsažených ve spisech

S výhradou omezení stanovených v článku 109 může úřad na žádost sdělit informace z jakéhokoli spisu o jakémkoli řízení týkajícím se přihlášky průmyslového vzoru EU nebo zapsaného průmyslového vzoru EU.

Článek 112

Vedení spisů

1. Úřad vede spisy o všech řízeních týkajících se přihlášek průmyslových vzorů EU a zapsaných průmyslových vzorů EU. Způsob vedení zmíněných spisů stanoví výkonný ředitel.

2. Pokud jsou spisy vedeny v elektronické podobě, elektronické spisy nebo jejich záložní kopie se uchovávají po dobu neurčitou. Originály dokumentů předložených účastníky řízení, které tvoří základ těchto elektronických spisů, se po určité době od jejich přijetí úřadem, kterou stanoví výkonný ředitel, zničí.

3. Jsou-li spisy nebo jejich části uchovávány v jakékoli jiné než elektronické podobě, uchovávají se dokumenty nebo důkazy tvořící součást těchto spisů po dobu nejméně pěti let od konce roku, v němž:

a) je přihláška zamítnuta nebo vzata zpět;

b) s konečnou platností uplyne doba platnosti zápisu průmyslového vzoru EU;

c) vzdání se zapsaného průmyslového vzoru EU je zapsáno do rejstříku podle článku 71;

d) zapsaný průmyslový vzor EU je s konečnou platností vymazán z rejstříku.

Článek 113

Správní spolupráce

1. Nestanoví-li toto nařízení nebo vnitrostátní právní předpisy jinak, úřad a soudy nebo orgány členských států si na základě žádosti vzájemně pomáhají poskytováním informací nebo zpřístupňováním spisů k nahlédnutí. Zpřístupní-li úřad spisy k nahlédnutí soudům, státním zastupitelstvím nebo ústředním úřadům průmyslového vlastnictví, nepodléhá toto nahlížení omezením stanoveným v článku 109.

2. Za toto poskytování informací nebo zpřístupňování spisů k nahlédnutí úřad nevybírá poplatky.

Článek 114

Svěření prováděcích pravomocí týkajících se správní spolupráce

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví podrobná pravidla pro výměnu informací mezi úřadem a orgány členských států a pro zpřístupňování spisů k nahlédnutí podle článku 113, přičemž zohlední omezení, kterým nahlížení do spisů týkajících se přihlášek nebo zápisů průmyslových vzorů EU podle článku 109 podléhá, pokud jsou tyto spisy zpřístupněny třetím stranám. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2

Oddíl 4

Zastupování

Článek 115

Obecné zásady spolupráce

1. S výhradou odstavce 2 není nikdo povinen být v řízení před úřadem zastoupen.

2. Aniž je dotčeno ustanovení odst. 3 druhého pododstavce tohoto článku, musí být fyzické nebo právnické osoby, které nemají bydliště, hlavní místo podnikání ani skutečnou a činnou průmyslovou či obchodní pobočku v EHP, před úřadem zastoupeny podle čl. 116 odst. 1 ve všech řízeních stanovených tímto nařízením, s výjimkou podání přihlášky zapsaného průmyslového vzoru EU.

3. Fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště, hlavní místo podnikání nebo skutečnou a činnou průmyslovou či obchodní pobočku v EHP, mohou být před úřadem zastupovány zaměstnancem.

Zaměstnanec právnické osoby, na kterou se použije tento odstavec, může rovněž zastupovat jiné právnické osoby, které jsou s touto první právnickou osobou hospodářsky spojeny, a to i v případě, že uvedené jiné právnické osoby nemají sídlo, hlavní místo podnikání ani skutečnou a činnou průmyslovou či obchodní pobočku v EHP.

Zaměstnanci zastupující osoby ve smyslu tohoto odstavce předloží úřadu na jeho žádost nebo případně na žádost účastníka řízení podepsanou plnou moc k založení do spisu.

4. Pokud více než jeden přihlašovatel nebo více než jedna třetí strana jednají společně, je jmenován společný zástupce.

Článek 116

Kvalifikované zastupování

1. Zastupovat fyzické nebo právnické osoby v řízeních před úřadem podle tohoto nařízení může pouze některá z těchto osob:

a) advokát, který je oprávněn vykonávat činnost na území některého státu Dohody o EHP a jehož místo podnikání je v EHP, v rozsahu, v jakém je daný advokát oprávněn vykonávat činnost v uvedeném státě jako zástupce ve věcech průmyslového vlastnictví;

b) kvalifikovaní zástupci zapsaní na seznamu kvalifikovaných zástupců podle čl. 120 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001;

c) kvalifikovaní zástupci zapsaní na zvláštním seznamu kvalifikovaných zástupců ve věcech průmyslových vzorů, který je uveden v odstavci 4.

2. Zástupci uvedení v odst. 1 písm. c) jsou oprávněni zastupovat u úřadu třetí osoby pouze v řízení ve věcech průmyslových vzorů.

3. Zástupci vystupující před úřadem předloží úřadu na jeho žádost nebo případně na žádost jiného účastníka řízení podepsanou plnou moc k založení do spisu.

4. Úřad sestaví a vede zvláštní seznam kvalifikovaných zástupců ve věcech průmyslových vzorů. Do uvedeného seznamu může být zařazena každá fyzická osoba, která splňuje všechny tyto podmínky:

a) je státním příslušníkem některého ze států Dohody o EHP;

b) má své místo podnikání nebo místo výkonu zaměstnání v EHP;

c) je oprávněna zastupovat fyzické nebo právnické osoby ve věcech průmyslových vzorů před Úřadem Beneluxu pro duševní vlastnictví nebo ústředním úřadem průmyslového vlastnictví státu Dohody o EHP.

Pokud oprávnění uvedené v prvním pododstavci písm. c) není podmíněno získáním zvláštní odborné kvalifikace, musí osoba, která žádá o zápis do seznamu a která vykonává činnost v oblasti zastupování ve věcech průmyslových vzorů před Úřadem Beneluxu pro duševní vlastnictví nebo ústředním úřadem průmyslového vlastnictví, vykonávat tuto činnost pravidelně alespoň po dobu pěti let.

Podmínka výkonu povolání se však nevztahuje na osoby, jejichž odborná kvalifikace pro zastupování fyzických nebo právnických osob ve věcech průmyslových vzorů před Úřadem Beneluxu pro duševní vlastnictví nebo ústředním úřadem průmyslového vlastnictví je úředně uznána podle předpisů dotčeného státu.

5. Zápis na seznam kvalifikovaných zástupců ve věcech průmyslových vzorů se provede na žádost, k níž se přiloží osvědčení vystavené Úřadem Beneluxu pro duševní vlastnictví nebo ústředním úřadem průmyslového vlastnictví dotčeného členského státu, kterým se potvrzuje splnění podmínek stanovených v odstavci 4. Záznamy v seznamu kvalifikovaných zástupců ve věcech průmyslových vzorů se zveřejní v Úředním věstníku úřadu.

6. Výkonný ředitel může udělit výjimku z jakéhokoli z těchto požadavků:

a) požadavek stanovený v odst. 4 prvním pododstavci písm. a) v případě vysoce kvalifikovaných odborníků za předpokladu, že jsou splněny požadavky stanovené v odst. 4 prvním pododstavci písm. b) a c);

b) požadavek stanovený v odst. 4 druhém pododstavci, pokud žadatel o zápis do seznamu prokáže, že získal požadovanou kvalifikaci jiným způsobem.

7. Osoba může být ze seznamu kvalifikovaných zástupců ve věcech průmyslových vzorů vyškrtnuta na svou žádost, nebo pokud již není způsobilá jednat jako kvalifikovaný zástupce. Změny seznamu kvalifikovaných zástupců ve věcech průmyslových vzorů se zveřejní v Úředním věstníku úřadu.

8. Zástupci jednající před úřadem se zapíší do databáze uvedené v článku 105 a získají identifikační číslo. Úřad může od zástupce vyžadovat, aby prokázal skutečnou a činnou povahu své pobočky nebo zaměstnání na kterékoli z uvedených adres. Výkonný ředitel může stanovit formální požadavky na získání identifikačního čísla, zejména pro sdružení zástupců, a na záznamy zástupců v databázi.

Článek 117

Přenesení pravomoci týkající se kvalifikovaného zastupování

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 160 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) podmínek a postupu pro jmenování společného zástupce podle čl. 115 odst. 4;

b) podmínek, za nichž mají zaměstnanci uvedení v čl. 115 odst. 3 a kvalifikovaní zástupci uvedení v čl. 116 odst. 1 předložit úřadu podepsanou plnou moc opravňující je k zastupování, a obsahu uvedené plné moci;

c) okolností, za nichž může být osoba vyškrtnuta ze seznamu kvalifikovaných zástupců ve věcech průmyslových vzorů podle čl. 116 odst. 7.

HLAVA IX

PŘÍSLUŠNOST A ŘÍZENÍ VE VĚCECH ŽALOB TÝKAJÍCÍCH SE PRŮMYSLOVÝCH VZORŮ EU

Oddíl 1

Příslušnost a výkon rozhodnutí

Článek 118

Použití pravidel Unie o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, použijí se pro řízení ve věcech průmyslových vzorů EU a přihlášek zapsaných průmyslových vzorů EU i pro řízení ve věcech současně nebo následně po sobě podaných žalob týkajících se průmyslových vzorů EU a národních průmyslových vzorů pravidla Unie o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

2. Pokud jde o řízení na základě žalob a protinávrhů uvedených v článku 120 tohoto nařízení:

a) články 4 a 6, čl. 7 body 1, 2, 3 a 5 a článek 35 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ([15]) se nepoužijí;

b) články 25 a 26 nařízení (EU) č. 1215/2012 se použijí s výhradou omezení stanovených v čl. 121 odst. 4 tohoto nařízení;

c) ustanovení kapitoly II nařízení (EU) č. 1215/2012, která se vztahují na osoby, které mají bydliště na území členského státu, se použijí i na osoby, které nemají bydliště na území členského státu, ale mají tam svou pobočku.

([15]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1215/oj).

3. Odkazy na nařízení (EU) č. 1215/2012 uvedené v tomto nařízení zahrnují dle potřeby Dohodu mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ([16]) podepsanou dne 19. října 2005.

Oddíl 2

Spory týkající se porušení a platnosti průmyslových vzorů EU

Článek 119

Soudy pro průmyslové vzory EU

1. Členské státy určí na svém území co nejomezenější počet soudů prvního a druhého stupně (dále jen „soudy pro průmyslové vzory EU“) plnící funkce svěřené jim tímto nařízením.

2. Každou změnu týkající se počtu, názvu nebo místní příslušnosti soudů pro průmyslové vzory EU zahrnutých v seznamu soudů pro průmyslové vzory EU sděleného členskými státy Komisi v souladu s čl. 80 odst. 2 nařízení (ES) č. 6/2002 oznámí členský stát bez odkladu Komisi.

3. Informace uvedené v odstavci 2 doručí Komise členským státům a zveřejní je v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 120

Soudní příslušnost ve věci porušení a platnosti

Soudy pro průmyslové vzory EU mají výlučnou příslušnost ve věcech:

a) všech žalob pro porušení a pokud to připouští vnitrostátní právní předpisy, pro hrozící porušení průmyslových vzorů EU;

b) žalob na určení, že nedochází k porušení průmyslových vzorů EU, pokud je připouští vnitrostátní právní předpisy;

c) žalob na prohlášení neplatnosti nezapsaného průmyslového vzoru EU;

d) protinávrhů na prohlášení průmyslového vzoru EU za neplatný v souvislosti s žalobami podle písmene a).

Článek 121

Mezinárodní soudní pravomoc

1. S výhradou ustanovení tohoto nařízení a veškerých ustanovení nařízení (EU) č. 1215/2012 použitelných podle článku 118 tohoto nařízení se řízení na základě žalob a protinávrhů uvedených v článku 120 tohoto nařízení vedou před soudy členského státu, na jehož území má žalovaný své bydliště, nebo, nemá-li žalovaný bydliště na území některého členského státu, před soudy členského státu, na jehož území má žalovaný pobočku.

2. Nemá-li žalovaný na území některého z členských států ani bydliště ani pobočku, vedou se tato řízení před soudy členského státu, na jehož území má bydliště žalobce, nebo, nemá-li žalobce bydliště na území některého členského státu, před soudy členského státu, na jehož území má žalobce pobočku.

3. Nemají-li žalovaný ani žalobce bydliště ani pobočku na území některého z členských států, vedou se tato řízení před soudy členského státu, kde má sídlo úřad.

([16]) Úř. věst. L 299, 16.11.2005, s. 62.

4. Odchylně od odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku platí, že:

a) dohodnou-li se účastníci na příslušnosti jiného soudu pro průmyslové vzory EU, použije se článek 25 nařízení (EU) č. 1215/2012;

b) dostaví-li se žalovaný před jiný soud pro průmyslové vzory EU, použije se článek 26 nařízení (EU) č. 1215/2012.

5. Řízení na základě žalob a protinávrhů uvedených v čl. 120 písm. a) a d) mohou být rovněž vedena před soudy členského státu, na jehož území k porušení došlo nebo hrozí dojít.

Článek 122

Rozsah soudní pravomoci ve věcech porušení

1. Soud pro průmyslové vzory EU, jehož pravomoc je dána podle čl. 121 odst. 1, 2, 3 nebo 4, má pravomoc ve věcech porušení, k nimž došlo nebo k nimž hrozí dojít na území kteréhokoli členského státu.

2. Soud pro průmyslové vzory EU, jehož pravomoc je dána podle čl. 121 odst. 5, má pravomoc pouze ve věcech porušení, k nimž došlo nebo hrozí dojít na území toho státu, kde má tento soud sídlo.

Článek 123

Žaloba nebo protinávrh na prohlášení neplatnosti průmyslového vzoru EU

1. Žaloba nebo protinávrh na prohlášení neplatnosti průmyslového vzoru EU mohou být založeny jen na důvodech neplatnosti uvedených v článku 27.

2. V případech uvedených v čl. 27 odst. 2, 3, 4 a 5 může žalobu nebo protinávrh podat pouze osoba, která je k tomu na základě těchto ustanovení oprávněna.

3. Je-li podán protinávrh ve sporu, jehož účastníkem dosud není vlastník práva k průmyslovému vzoru EU, je o něm vlastník práv informován a může být do řízení přibrán v souladu s podmínkami stanovenými právními předpisy členského státu, ve kterém má soud sídlo.

4. Žaloba na určení, že nedochází k porušení průmyslového vzoru EU, nesmí zpochybnit platnost průmyslového vzoru EU.

5. Soud pro průmyslové vzory EU, u kterého byl podán protinávrh na prohlášení neplatnosti zapsaného průmyslového vzoru EU, nepřistoupí k přezkoumání protinávrhu, dokud dotčený účastník řízení nebo soud nesdělí úřadu datum, kdy byl protinávrh podán. Úřad uvedenou informaci zaznamená do rejstříku v souladu s čl. 104 odst. 3 písm. q). Byl-li návrh na prohlášení neplatnosti zapsaného průmyslového vzoru EU podán úřadu před tím, než byl podán protinávrh, sdělí úřad tuto skutečnost soudu a soud řízení přeruší v souladu s čl. 130 odst. 1, dokud rozhodnutí o návrhu nenabude právní moci nebo dokud není návrh vzat zpět.

6. Soud pro průmyslové vzory EU, který projednává protinávrh na prohlášení neplatnosti zapsaného průmyslového vzoru EU, může na návrh vlastníka práva k zapsanému průmyslovému vzoru EU a po vyslechnutí ostatních účastníků řízení přerušit a vyzvat žalovaného, aby návrh na prohlášení neplatnosti podal úřadu ve lhůtě, kterou stanoví soud. Není-li návrh v této lhůtě podán, řízení pokračuje a protinávrh se považuje za vzatý zpět. Použije se čl. 130 odst. 3.

Článek 124

Domněnka platnosti – obhajoba ve věci

1. V soudním řízení o žalobě pro porušení nebo žalobě pro hrozící porušení zapsaného průmyslového vzoru EU soud pro průmyslové vzory EU pohlíží na průmyslový vzor EU jako na vzor platný. Platnost lze zpochybnit pouze protinávrhem na prohlášení neplatnosti. Je však přípustná procesní námitka neplatnosti průmyslového vzoru EU, uplatněná jinak než prostřednictvím protinávrhu, pokud žalovaný namítá, že by průmyslový vzor EU mohl být prohlášen za neplatný z důvodů existence staršího národního práva k průmyslovému vzoru ve smyslu čl. 27 odst. 1 písm. d) na straně žalovaného.

2. V soudním řízení o žalobě pro porušení nebo žalobě pro hrozící porušení nezapsaného průmyslového vzoru EU soud pro průmyslové vzory EU pohlíží na průmyslový vzor EU jako na vzor platný, pokud vlastník práva předloží důkaz, že byly splněny podmínky stanovené v článku 12 a označí, co představuje individuální povahu jeho průmyslového vzoru EU. Žalovaný však může zpochybnit jeho platnost procesní námitkou nebo protinávrhem na prohlášení neplatnosti.

Článek 125

Soudní rozhodnutí o neplatnosti

1. Pokud byl průmyslový vzor EU v řízení u soudu pro průmyslové vzory EU napaden protinávrhem na prohlášení neplatnosti:

a) a pokud je shledáno, že některý z důvodů uvedených v článku 27 brání zachování průmyslového vzoru EU, prohlásí soud průmyslový vzor EU za neplatný;

b) a pokud je shledáno, že žádný z důvodů uvedených v článku 27 nebrání zachování průmyslového vzoru EU, soud protinávrh zamítne.

2. Soud pro průmyslové vzory EU zamítne protinávrh na prohlášení neplatnosti zapsaného průmyslového vzoru EU, pokud rozhodnutí úřadu týkající se téhož předmětu, téhož důvodu a mezi týmiž účastníky již nabylo právní moci.

3. Pokud soud pro průmyslové vzory EU rozhodl o protinávrhu na prohlášení neplatnosti zapsaného průmyslového vzoru EU a toto soudní rozhodnutí nabylo právní moci, zašle soud nebo kterýkoliv účastník vnitrostátního řízení neprodleně kopii rozhodnutí úřadu. Úřad nebo kterákoliv jiná dotčená strana si mohou o tomto rozhodnutí vyžádat bližší informace. Úřad dané rozhodnutí zaznamená do rejstříku v souladu s čl. 104 odst. 3 písm. r).

Článek 126

Účinky soudního rozhodnutí o neplatnosti

Jakmile soudní rozhodnutí soudu pro průmyslové vzory EU o neplatnosti průmyslového vzoru EU nabude právní moci, má ve všech členských státech účinky stanovené v článku 28.

Článek 127

Rozhodné právo

1. Soudy pro průmyslové vzory EU se řídí ustanoveními tohoto nařízení.

2. Ve všech otázkách průmyslových vzorů, které nejsou upraveny tímto nařízením, se soud pro průmyslové vzory EU řídí příslušným vnitrostátním právem.

3. Nestanoví-li toto nařízení jinak, řídí se soud pro průmyslové vzory EU procesními předpisy, které platí pro obdobná řízení ve věcech národních průmyslových vzorů toho členského státu, na jehož území má sídlo.

Článek 128

Sankce v řízeních o žalobách pro porušení práva

1. Zjistí-li soud pro průmyslové vzory EU, že žalovaný porušil průmyslový vzor EU nebo že jeho porušení ze strany žalovaného hrozí, vydá, s výjimkou existence zvláštních důvodů pro to, aby tak nečinil, příkaz, kterým žalovanému zakazuje pokračovat v jednání, které představuje porušení nebo hrozbu porušení průmyslového vzoru EU. Uvedený soud přijme rovněž podle vnitrostátního práva příslušná opatření k zajištění dodržování tohoto zákazu.

2. Soud pro průmyslové vzory EU může rovněž použít opatření nebo příkazy vyplývající z rozhodného práva, které vzhledem k okolnostem případu považuje za vhodné.

Článek 129

Předběžná a ochranná opatření

1. U soudů členského státu, včetně soudů pro průmyslové vzory EU, lze pro průmyslový vzor EU nebo přihlášku průmyslového vzoru EU žádat taková předběžná opatření, včetně opatření ochranných, která mohou být použita podle právních předpisů tohoto členského státu pro národní průmyslový vzor, i když podle tohoto nařízení je příslušný k rozhodnutí ve věci soud pro průmyslové vzory EU jiného členského státu.

2. V řízení o předběžných opatřeních včetně opatření ochranných se připouští procesní námitka jinou cestou než protinávrhem na neplatnost průmyslového vzoru EU ze strany žalovaného. Ustanovení čl. 124 odst. 2 však platí obdobně.

3. Soud pro průmyslové vzory EU, jehož příslušnost je založena na čl. 121 odst. 1, 2, 3 nebo 4 tohoto nařízení, je příslušný ve věci vydání předběžných opatření, včetně ochranných opatření, která jsou s výhradou řízení nezbytných pro uznání a výkon rozhodnutí podle kapitoly III nařízení (EU) č. 1215/2012 použitelná na území jakéhokoli členského státu. Žádný jiný soud takovou příslušnost nemá.

Článek 130

Zvláštní ustanovení pro související soudní žaloby

1. Neexistují-li zvláštní důvody pokračovat v řízení, soud pro průmyslové vzory EU, který projednává žalobu uvedenou v článku 120 s výjimkou žaloby na určení, že nedochází k porušování práv ze vzoru, přeruší řízení buď z úřední moci po vyslechnutí účastníků, nebo na návrh účastníka a po vyslechnutí ostatních účastníků, byla-li platnost průmyslového vzoru EU již zpochybněna před jiným soudem pro průmyslové vzory EU cestou protinávrhu nebo byl-li již podán u úřadu návrh na prohlášení průmyslového vzoru za neplatný.

2. Neexistují-li zvláštní důvody pokračovat v řízení, úřad při projednávání návrhu na prohlášení neplatnosti zapsaného průmyslového vzoru EU přeruší řízení buď z úřední moci po vyslechnutí účastníků, nebo z podnětu účastníka a po vyslechnutí ostatních účastníků, byla-li platnost zapsaného průmyslového vzoru EU již zpochybněna cestou protinávrhu u soudu pro průmyslové vzory EU. Pokud však o to některý z účastníků řízení před soudem pro průmyslové vzory EU požádá, může soud po vyslechnutí ostatních účastníků přerušit řízení. V tomto případě úřad v řízení pokračuje.

3. Soud pro průmyslové vzory EU, který přeruší řízení, může nařídit pro dobu přerušení předběžná opatření, včetně ochranných opatření.

Článek 131

Příslušnost soudů pro průmyslové vzory EU druhého stupně – další opravné prostředky

1. Proti rozhodnutím soudů pro průmyslové vzory EU prvního stupně vydaným ve věci žalob a protinávrhů uvedených v článku 120 lze podat opravný prostředek k soudům pro průmyslové vzory EU druhého stupně.

2. Podmínky, za kterých lze podat odvolání k soudu pro průmyslové vzory EU druhého stupně, stanoví vnitrostátní právní předpisy členského státu, na jehož území má tento soud sídlo.

3. Pro rozhodnutí soudů pro průmyslové vzory EU druhého stupně platí vnitrostátní právní předpisy o dalších opravných prostředcích.

Oddíl 3

Jiné spory týkající se průmyslových vzorů EU

Článek 132

Doplňková ustanovení o příslušnosti vnitrostátních soudů jiných, než jsou soudy pro průmyslové vzory EU

1. V členském státě, jehož soudy jsou příslušné podle čl. 118 odst. 1, jsou soudy, které by byly v uvedeném členském státě místně a věcně příslušné k projednání žalob týkajících se národního průmyslového vzoru, příslušné k projednání žalob týkajících se průmyslových vzorů EU jiných než jsou žaloby uvedené v článku 120.

2. Pokud jde o žaloby týkající se průmyslového vzoru EU jiné než žaloby uvedené v článku 120, u nichž není podle čl. 118 odst. 1 a podle odstavce 1 tohoto článku žádný soud příslušný k jejich projednání, lze tyto žaloby projednat u soudů členského státu, v němž má úřad sídlo.

Článek 133

Povinnosti vnitrostátního soudu

Vnitrostátní soud, který projednává žalobu ve věci průmyslového vzoru EU, který není uveden v článku 120, je povinen na tento vzor pohlížet jako na platný. Ustanovení čl. 124 odst. 2 a čl. 129 odst. 2 však platí obdobně.

HLAVA X

ÚČINKY NA PRÁVNÍ PŘEDPISY ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 134

Současně podané a navazující žaloby na základě průmyslových vzorů EU a národních průmyslových vzorů

1. Jsou-li podány žaloby pro porušení nebo hrozící porušení se stejnou skutkovou podstatou a mezi stejnými účastníky u různých soudů členských států, z nichž jeden jedná ve věci průmyslového vzoru EU a druhý ve věci národního průmyslového vzoru se současnou ochranou, soud, který neobdržel věc jako první, pravomoc z úřední moci odmítne ve prospěch prvního soudu. Soud, který by měl věc odmítnout, může přerušit řízení, je-li pravomoc druhého soudu zpochybněna.

2. Soud pro průmyslové vzory EU, který projednává žalobu na porušení nebo hrozící porušení průmyslového vzoru EU, tuto žalobu zamítne, pokud na základě stejné skutkové podstaty bylo mezi stejnými účastníky vydáno pravomocné rozhodnutí ve věci na základě práva k národnímu průmyslovému vzoru se souběžnou ochranou.

3. Soud, který projednává žalobu na porušení nebo hrozící porušení národního průmyslového vzoru, tuto žalobu zamítne, pokud na základě stejné skutkové podstaty bylo mezi stejnými účastníky vydáno pravomocné rozhodnutí ve věci průmyslového vzoru EU se souběžnou ochranou.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se nevztahují na předběžná a ochranná opatření.

Článek 135

Vztah k ostatním formám ochrany podle vnitrostátních právních předpisů

1. Ustanoveními tohoto nařízení nejsou dotčena žádná ustanovení práva Unie nebo právních předpisů členských států týkající se nezapsaných průmyslových vzorů, ochranných známek a jiných rozlišovacích označení, patentů a užitných vzorů, typů písma, občanskoprávní odpovědnosti a nekalé soutěže.

2. Průmyslový vzor chráněný jako průmyslový vzor EU je způsobilý rovněž pro ochranu podle autorského práva, a to od data, kdy byl daný průmyslový vzor vytvořen nebo v jakékoli formě zachycen, za předpokladu, že jsou splněny požadavky právních předpisů v oblasti autorského práva.

HLAVA XI

DOPLŇKOVÁ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE ÚŘADU

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 136

Použití nařízení (EU) 2017/1001

Není-li v této hlavě stanoveno jinak, použijí se na úřad s ohledem na jeho úkoly podle tohoto nařízení články 142 až 146, 148 až 158, 162 a 165 až 177 nařízení (EU) 2017/1001.

Článek 137

Jazyk řízení

1. Přihláška zapsaného průmyslového vzoru EU se podává v některém z úředních jazyků Evropské unie.

2. Přihlašovatel uvede i druhý jazyk, který je jazykem úřadu a s jehož možným užitím pro řízení u úřadu přihlašovatel souhlasí.

Byla-li přihláška podána v jazyce, který není jedním z jazyků úřadu, zařídí úřad překlad přihlášky do jazyka uvedeného přihlašovatelem.

3. Je-li přihlašovatel zapsaného průmyslového vzoru EU jediným účastníkem řízení u úřadu, je jazykem řízení jazyk, v němž byla podána přihláška. Byla-li přihláška podána v jiném jazyce, než jsou jazyky úřadu, může úřad zasílat písemná sdělení přihlašovateli i v druhém jazyce, který přihlašovatel uvedl v přihlášce.

4. V případě řízení o neplatnosti je jazykem řízení jazyk, v němž byla podána přihláška zapsaného průmyslového vzoru EU, je-li jedním z jazyků úřadu. Byla-li přihláška podána v jazyce jiném, než jsou jazyky úřadu, jazykem řízení je druhý jazyk uvedený v přihlášce.

Návrh na prohlášení neplatnosti se podává v jazyce řízení.

Pokud jazyk podání přihlášky zapsaného průmyslového vzoru EU není jazykem řízení, vlastník práva k průmyslovému vzoru EU může podat připomínky v jazyce podání. Úřad zajistí překlad těchto připomínek do jazyka řízení.

Prováděcí nařízení může stanovit, že náklady na pořízení překladu, jež nese úřad, nesmějí, s výhradou výjimky udělené úřadem pro případ opodstatněnosti složitostí případu, přesáhnout částku, která se stanoví pro každou kategorii řízení na základě průměrné délky výpovědí přijatých úřadem. Výdaje přesahující tuto částku mohou být dány k úhradě straně, která podle článku 101 neuspěla v řízení.

5. Aniž je dotčen odstavec 4:

a) jakýkoli návrh nebo prohlášení týkající se přihlášky zapsaného průmyslového vzoru EU lze podat v jazyce, ve kterém byla podána přihláška zapsaného průmyslového vzoru EU, nebo ve druhém jazyce, který uvedl přihlašovatel ve své přihlášce;

b) jakýkoli návrh nebo prohlášení týkající se přihlášky zapsaného průmyslového vzoru EU, kromě návrhu na prohlášení neplatnosti podle článku 73 nebo prohlášení o vzdání se podle článku 71, lze podat v jednom z jazyků úřadu.

Je-li však použit některý z formulářů poskytnutých úřadem podle článku 89, lze tyto formuláře použít v jakémkoli z úředních jazyků Unie, pokud jsou textové části formuláře vyplněny v jednom z jazyků úřadu.

6. Účastníci řízení o neplatnosti se mohou dohodnout, že jazykem řízení má být jiný úřední jazyk Evropské unie.

7. Aniž jsou dotčeny odstavce 3 a 6 a není-li stanoveno jinak, může v písemném řízení před úřadem účastník používat kterýkoli jazyk úřadu. Není-li zvolený jazyk jazykem řízení, předloží účastník překlad do uvedeného jazyka do jednoho měsíce od data předložení původního dokumentu. Je-li přihlašovatel zapsaného průmyslového vzoru EU jediným účastníkem řízení před úřadem a jazyk, ve kterém byla podána přihláška zapsaného průmyslového vzoru EU, není jedním z jazyků úřadu, lze také předložit překlad do druhého jazyka, který přihlašovatel uvedl v přihlášce.

8. Výkonný ředitel určí, jakým způsobem mají být překlady ověřeny.

Článek 138

Svěření prováděcích pravomocí týkajících se potřeby a úrovně překladů

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví:

a) rozsah, v němž mohou být podpůrné doklady, které mají být použity v písemném řízení před úřadem, podány v kterémkoli úředním jazyce Unie, a potřebu předložit překlad;

b) požadovanou úroveň překladů předkládaných úřadu.

Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2.

Článek 139

Zveřejnění a záznamy v rejstříku

1. Veškeré informace, jejichž zveřejnění ukládá toto nařízení nebo akt přijatý podle něj, se zveřejní ve všech úředních jazycích Unie.

2. Veškeré záznamy v rejstříku se provedou ve všech úředních jazycích Unie.

3. V případě pochybností je závazným zněním znění v tom jazyce úřadu, ve kterém byla podána přihláška zapsaného průmyslového vzoru EU. Byla-li přihláška podána v jiném úředním jazyce Unie, než je některý z jazyků úřadu, je závazným zněním znění v druhém jazyce, který uvedl přihlašovatel.

Článek 140

Doplňkové pravomoci výkonného ředitele

Kromě pravomocí svěřených výkonnému řediteli podle čl. 157 odst. 4 písm. o) nařízení (EU) 2017/1001 vykonává výkonný ředitel pravomoci svěřené podle čl. 42 odst. 5, čl. 44 odst. 1, čl. 49 odst. 5, čl. 50 odst. 2, čl. 79 odst. 2, čl. 83 odst. 5, článků 85, 88 a 90, čl. 104 odst. 4, čl. 105 odst. 3, článku 107, čl. 110 odst. 1, článků 112 a 116, čl. 137 odst. 8, článku 148, čl. 149 odst. 1 a článků 150 a 151 tohoto nařízení v souladu s kritérii stanovenými v tomto nařízení a v aktech přijatých podle něj.

Oddíl 2

Provádění řízení

Článek 141

Příslušnost

K vydávání rozhodnutí v souvislosti s řízeními stanovenými v tomto nařízení jsou příslušní:

a) průzkumoví referenti;

b) oddělení pověřené vedením rejstříku;

c) zrušovací oddělení;

d) odvolací senáty.

Článek 142

Průzkumoví referenti

Průzkumoví referenti jsou odpovědní za přijímání rozhodnutí týkajících se přihlášky zapsaného průmyslového vzoru EU jménem úřadu.

Článek 143

Oddělení pověřené vedením rejstříku

1. Kromě pravomocí, které jsou mu svěřeny nařízením (EU) 2017/1001, je oddělení pověřené vedením rejstříku odpovědné za přijímání rozhodnutí týkajících se záznamů v rejstříku podle tohoto nařízení a dalších rozhodnutí vyžadovaných tímto nařízením, která nespadají do pravomoci průzkumových referentů nebo zrušovacího oddělení.

2. Oddělení pověřené vedením rejstříku je rovněž odpovědné za vedení seznamu kvalifikovaných zástupců ve věcech průmyslových vzorů.

Článek 144

Zrušovací oddělení

1. Zrušovací oddělení vydává veškerá rozhodnutí o návrzích na prohlášení zapsaného průmyslového vzoru EU neplatným.

2. Zrušovací oddělení tvoří tři členové. Alespoň jeden z nich musí být právník.

3. Rozhodnutí týkající se nákladů nebo řízení přijímá jediný člen zrušovacího oddělení.

Článek 145

Svěření prováděcích pravomocí týkajících se rozhodnutí přijímaných jediným členem

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví přesné typy rozhodnutí, která má přijmout jediný člen podle čl. 144 odst. 3. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 159 odst. 2.

Článek 146

Odvolací senáty

Kromě pravomocí, které jsou jim svěřeny článkem 165 nařízení (EU) 2017/1001, jsou odvolací senáty příslušné pro rozhodování o odvoláních proti rozhodnutím útvarů úřadu uvedených v čl. 141 písm. a), b) a c) tohoto nařízení v souvislosti s řízeními stanovenými v tomto nařízení.

Článek 147

Přenesení pravomoci týkající se odvolacích senátů

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 160 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podrobností týkajících se organizace odvolacích senátů v řízeních týkajících se průmyslových vzorů podle tohoto nařízení, pokud tato řízení vyžadují jinou organizaci odvolacích senátů, než jak je stanoveno v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 168 nařízení (EU) 2017/1001.

Oddíl 3

Poplatky a jejich platba

Článek 148

Poplatky a úhrady a doba splatnosti

1. Výkonný ředitel stanoví výši úhrad za služby, které úřad poskytuje, jiné než služby uvedené v příloze I, jakož i výši úhrad za publikace vydávané úřadem. Výše úhrad se stanoví v eurech a zveřejní se v Úředním věstníku úřadu. Výše žádné z úhrad nepřesáhne úroveň, která je nezbytná k pokrytí nákladů na poskytování konkrétní služby úřadem.

2. Poplatky a úhrady, jejichž doba splatnosti není stanovena tímto nařízením, jsou splatné k datu obdržení žádosti o poskytnutí služby, u níž vzniká povinnost poplatek nebo úhradu zaplatit.

Se souhlasem rozpočtového výboru může výkonný ředitel rozhodnout, které služby uvedené v prvním pododstavci nejsou závislé na zálohové platbě příslušných poplatků nebo úhrad.

Článek 149

Placení poplatků a úhrad

1. Poplatky a úhrady splatné úřadu se uhradí platebními metodami stanovenými výkonným ředitelem se souhlasem rozpočtového výboru.

Platební metody podle prvního pododstavce se zveřejní v Úředním věstníku úřadu. Všechny platby se provádějí v eurech.

2. Platby jinými platebními metodami, než které jsou uvedeny v odstavci 1, se považují za neprovedené a zaplacená částka se vrátí.

3. Platby musí obsahovat informace nezbytné k tomu, aby úřad mohl okamžitě zjistit účel platby.

4. Pokud nelze účel platby uvedený v odstavci 2 okamžitě zjistit, vyzve úřad plátce, aby účel platby oznámil písemně v určité lhůtě. Pokud plátce žádosti v uvedené lhůtě nevyhoví, má se za to, že platba nebyla provedena, a zaplacená částka se vrátí.

Článek 150

Den, k němuž se platba považuje za uskutečněnou

Výkonný ředitel stanoví den, k němuž se platby považují za provedené.

Článek 151

Nedostatečné platby a vracení nadměrných plateb

1. Lhůta k provedení platby se považuje za dodrženou pouze tehdy, je-li včas zaplacena celá částka poplatku nebo úhrady. Pokud poplatek nebo úhrada nejsou zaplaceny v plné výši, vrátí se po uplynutí lhůty splatnosti částka, která byla zaplacena.

2. Úřad však plátci poskytne, lze-li tak učinit ve zbývající době před uplynutím lhůty k provedení platby, možnost zaplatit zbývající částku.

3. Se souhlasem rozpočtového výboru může výkonný ředitel upustit od vymáhání jakékoli dlužné částky v případě, že je vymáhaná částka minimální nebo je její vymožení příliš nejisté.

4. Přeplatek zaplacený při platbě poplatku nebo úhrady se vrací.

HLAVA XII

MEZINÁRODNÍ ZÁPIS PRŮMYSLOVÝCH VZORŮ

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 152

Uplatňování ustanovení

1. Není-li v této hlavě stanoveno jinak, použije se toto nařízení a jakákoliv nařízení provádějící toto nařízení a přijatá podle článku 159 obdobně na zápis průmyslových vzorů v mezinárodním rejstříku vedeném Mezinárodním úřadem Světové organizace duševního vlastnictví (dále jen „mezinárodní zápis" a „mezinárodní úřad", podle případu) s určením Unie, podle Ženevského aktu.

2. Jakýkoliv záznam mezinárodního zápisu s určením Unie v mezinárodním rejstříku má stejný účinek, jako by byl učiněn v rejstříku, a jakékoliv zveřejnění mezinárodního zápisu s určením Unie ve Věstníku mezinárodního úřadu má stejný účinek jako zveřejnění ve Věstníku průmyslových vzorů EU.

Oddíl 2

Mezinárodní zápisy s určením unie

Článek 153

Postup pro podání mezinárodní přihlášky

Mezinárodní přihlášky podle čl. 4 odst. 1 Ženevského aktu se podávají přímo u mezinárodního úřadu.

Článek 154

Určovací poplatky

Předepsané poplatky za určení uvedené v čl. 7 odst. 1 Ženevského aktu se nahrazují individuálním určovacím poplatkem.

Článek 155

Účinky mezinárodních zápisů s určením Evropské unie

1. Mezinárodní zápis s určením Unie má počínaje dnem zápisu podle čl. 10 odst. 2 Ženevského aktu stejný účinek jako přihláška zapsaného průmyslového vzoru EU.

2. Nebylo-li oznámeno odmítnutí účinků zápisu nebo bylo-li toto odmítnutí zrušeno, má mezinárodní zápis průmyslového vzoru s určením Unie, počínaje dnem uvedeným v odstavci 1, stejný účinek jako zápis průmyslového vzoru zapsaného jako průmyslový vzor EU.

3. Úřad poskytne informace o mezinárodních zápisech uvedených v odstavci 2 ve formě elektronického odkazu na databázi mezinárodních zápisů průmyslových vzorů, v níž lze vyhledávat a kterou vede mezinárodní úřad.

Článek 156

Průzkum důvodů pro odmítnutí

1. Zjistí-li úřad v průběhu posuzování mezinárodního zápisu, že průmyslový vzor, o jehož ochranu se žádá, neodpovídá definici stanovené v čl. 4 bodě 1 tohoto nařízení nebo že je daný průmyslový vzor v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy nebo že představuje neoprávněné užití kteréhokoliv z prvků uvedených v článku 6ter Pařížské úmluvy nebo znaků, emblémů a erbů jiných než těch, které jsou uvedeny v článku 6ter uvedené úmluvy a které představují zvláštní veřejný zájem daného členského státu, zašle mezinárodnímu úřadu nejpozději šest měsíců od data zveřejnění mezinárodního zápisu oznámení o odmítnutí s uvedením důvodů pro odmítnutí podle čl. 12 odst. 2 Ženevského aktu.

2. V případech, kdy je vlastník mezinárodního zápisu povinen být zastoupen před úřadem podle čl. 115 odst. 2, musí oznámení uvedené v odstavci 1 tohoto článku obsahovat odkaz na povinnost vlastníka jmenovat zástupce, jak je uvedeno v čl. 116 odst. 1.

3. Úřad stanoví lhůtu, ve které se vlastník mezinárodního zápisu může vzdát mezinárodního zápisu ve vztahu k Unii, omezit ve vztahu k Unii mezinárodní zápis na jeden nebo více průmyslových vzorů nebo předložit vyjádření a ve které musí vlastník v příslušných případech jmenovat zástupce. Tato lhůta začíná běžet dnem, kdy úřad vydá oznámení o zamítnutí.

4. Pokud vlastník během lhůty uvedené v odstavci 3 zástupce nejmenuje, úřad účinky mezinárodního zápisu odmítne.

5. Pokud vlastník ve stanovené lhůtě předloží vyjádření, která splňují požadavky úřadu, úřad v souladu s čl. 12 odst. 4 Ženevského aktu vezme zpět odmítnutí a uvědomí mezinárodní úřad. Pokud vlastník podle čl. 12 odst. 2 Ženevského aktu ve stanovené lhůtě vyjádření, která splňují požadavky úřadu, nepředloží, úřad potvrdí rozhodnutí, kterým se odmítá ochrana mezinárodního zápisu. Proti uvedenému rozhodnutí lze podat odvolání v souladu s články 66 až 72 nařízení (EU) 2017/1001 ve spojení s čl. 77 odst. 2 tohoto nařízení.

6. Pokud se vlastník vzdá mezinárodního zápisu nebo omezí mezinárodní zápis na jeden nebo více průmyslových vzorů ve vztahu k Unii, informuje o tom vlastník mezinárodní úřad prostřednictvím záznamu v souladu s čl. 16 odst. 1 body iv) a v) Ženevského aktu.

Článek 157

Prohlášení neplatnosti účinků mezinárodního zápisu

1. Účinky mezinárodního zápisu v Unii mohou být prohlášeny za částečně nebo zcela neplatné postupem stanoveným v hlavách VI a VII nebo soudem pro průmyslové vzory EU na základě protinávrhu v řízení pro porušení práv.

2. Pokud se úřad dozví o prohlášení neplatnosti účinků mezinárodního zápisu průmyslového vzoru, oznámí to mezinárodnímu úřadu.

Článek 158

Obnovy

Mezinárodní zápis se v souladu s článkem 17 Ženevského aktu obnoví přímo u mezinárodního úřadu.

HLAVA XIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 159

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor pro prováděcí pravidla zřízený nařízením (EU) 2017/1001. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 160

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článcích 58, 75, 78, 82, 84, 86, 89, 91, 94, 98, 117 a 147 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne 8. prosince 2024.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 58, 75, 78, 82, 84, 86, 89, 91, 94, 98, 117 a 147 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti žádných již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky, včetně odborníků jmenovaných jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 58, 75, 78, 82, 84, 86, 89, 91, 94, 98, 117 nebo 147 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 161

Ustanovení týkající se rozšíření Unie

1. Ode dne přistoupení Bulharska, České republiky, Estonska, Chorvatska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Rumunska, Slovinska a Slovenska (dále jen „nový členský stát“ či „nové členské státy“) se průmyslový vzor EU chráněný nebo přihlášený podle tohoto nařízení přede dnem jejich přistoupení rozšiřuje na území těchto členských států tak, aby měl stejné účinky v celé Unii.

2. Přihláška zapsaného průmyslového vzoru EU nesmí být zamítnuta na základě důvodů zamítnutí uvedených v čl. 56 odst. 1, pokud se tyto důvody staly použitelnými pouze v důsledku přistoupení nového členského státu.

3. Průmyslový vzor EU uvedený v odstavci 1 tohoto článku nesmí být prohlášen za neplatný podle čl. 27 odst. 1, pokud se důvody neplatnosti staly použitelnými pouze v důsledku přistoupení nového členského státu.

4. Přihlašovatel nebo vlastník staršího práva v novém členském státě může bránit užívání průmyslového vzoru EU spadajícího do čl. 27 odst. 1 písm. d), e) nebo f) na území, kde je starší právo chráněno. Pro účely tohoto ustanovení se „starším právem“ rozumí právo nabyté nebo přihlášené v dobré víře před přistoupením.

5. Odstavce 1, 3 a 4 se vztahují rovněž na nezapsané průmyslové vzory EU.

Článek 162

Hodnocení

1. Do dne 1. ledna 2030 a poté každých pět let Komise vyhodnotí provádění tohoto nařízení.

2. Komise předá hodnotící zprávu spolu se závěry z ní vyvozenými Evropskému parlamentu, Radě a správní radě. Zjištění, která vyplynula z hodnocení, se zveřejní.

Článek 163

Zrušení

Nařízení (ES) č. 6/2002 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III tohoto nařízení.

Článek 164

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dne 1. července 2026.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. března 2026.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předsedkyně*
R. METSOLA	M. RAOUNA

PŘÍLOHA I

Výše poplatků podle čl. 148 odst. 1

Poplatky, které mají být placeny úřadu podle tohoto nařízení, jsou stanoveny takto (v EUR):

1. Poplatek za přihlášku uvedený v čl. 42 odst. 4:

   350 EUR.

2. Individuální určovací poplatek za mezinárodní zápis uvedený v článku 154:

   62 EUR za každý průmyslový vzor.

3. Poplatek za odklad zveřejnění uvedený v čl. 42 odst. 4:

   40 EUR.

4. Dodatečný poplatek za přihlášku u každého dalšího průmyslového vzoru zahrnutého do hromadné přihlášky uvedený v čl. 44 odst. 2:

   125 EUR.

5. Dodatečný poplatek za odklad zveřejnění u každého dalšího průmyslového vzoru zahrnutého do hromadné přihlášky, jehož se odklad zveřejnění týká, uvedený v čl. 44 odst. 2:

   20 EUR.

6. Poplatek za obnovu uvedený v čl. 66 odst. 1, 3 a 9:

   a) za první období obnovy: 150 EUR za každý průmyslový vzor;

   b) za druhé období obnovy: 250 EUR za každý průmyslový vzor;

   c) za třetí období obnovy: 400 EUR za každý průmyslový vzor;

   d) za čtvrté období obnovy: 700 EUR za každý průmyslový vzor.

7. Individuální poplatek za obnovu mezinárodního zápisu uvedený v článku 154:

   a) za první období obnovy: 62 EUR za každý průmyslový vzor;

   b) za druhé období obnovy: 62 EUR za každý průmyslový vzor;

   c) za třetí období obnovy: 62 EUR za každý průmyslový vzor;

   d) za čtvrté období obnovy: 62 EUR za každý průmyslový vzor.

8. Poplatek za pozdní platbu poplatku za obnovu uvedený v čl. 66 odst. 3:

   25 % poplatku za obnovu.

9. Poplatek za návrh na prohlášení neplatnosti uvedený v čl. 73 odst. 2:

   320 EUR.

10. Poplatek za pokračování v řízení uvedený v čl. 96 odst. 1:

    400 EUR.

11. Poplatek za navrácení do původního stavu uvedený v čl. 95 odst. 3:

    200 EUR.

12. Poplatek za zápis licence či jiného práva v souvislosti se zapsaným průmyslovým vzorem EU uvedený v čl. 37 odst. 1 a 2 nebo za zápis licence či jiného práva v souvislosti s přihláškou průmyslového vzoru EU uvedený v čl. 37 odst. 1 a 2 a článku 40:

    a) za udělení licence: 200 EUR za každý průmyslový vzor;

    b) za převod licence: 200 EUR za každý průmyslový vzor;

    c) za zřízení věcného práva: 200 EUR za každý průmyslový vzor;

    d) za převod věcného práva: 200 EUR za každý průmyslový vzor;

    e) za nucený výkon práva: 200 EUR za každý průmyslový vzor;

    Poplatek je do maximální výše 1 000 EUR, pokud bylo v téže žádosti o zápis licence či jiného práva nebo současně podáno několik žádostí.

13. Poplatek za změnu zapsaného průmyslového vzoru EU uvedený v čl. 67 odst. 3:

    200 EUR.

14. Poplatek za přezkoumání rozhodnutí o stanovení nákladů řízení, které mají být vráceny, uvedený v čl. 101 odst. 7:

    100 EUR.

15. Poplatek za odvolání uvedený v čl. 68 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001, který se rovněž vztahuje na odvolání podle čl. 77 odst. 2 tohoto nařízení:

    720 EUR.

PŘÍLOHA II

Zrušené nařízení a jeho následné změny

Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 (Úř. věst. L 3, 5.1.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/6/oj)	
Akt o přistoupení z roku 2003, příloha II, bod 4 písm. C bod III	
Akt o přistoupení z roku 2005, příloha III, bod 1 bod III	
Nařízení Rady (ES) č. 1891/2006 (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1891/oj)	Pouze článek 2
Akt o přistoupení z roku 2012, příloha III, bod 2 bod III	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2822 (Úř. věst. L, 2024/2822, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2822/oj)	

PŘÍLOHA III

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 6/2002	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 2a	Článek 3
Článek 3	Článek 4
Článek 4	Článek 5
Článek 5	Článek 6
Článek 6	Článek 7
Článek 7	Článek 8
Článek 8	Článek 9
Článek 9	Článek 10
Článek 10	Článek 11
Článek 11	Článek 12
Článek 12	Článek 13
Články 14 až 18	Články 14 až 18
Článek 18a	Článek 19
Článek 19	Článek 20
Článek 20	Článek 21
Článek 20a	Článek 22
Článek 21	Článek 23
Článek 22	Článek 24
Článek 23	Článek 25
Článek 24	Článek 26
Článek 25	Článek 27

Nařízení (ES) č. 6/2002	Toto nařízení
Článek 26	Článek 28
Článek 26a	Článek 29
Článek 27	Článek 30
Článek 28	Článek 31
Článek 28a	Článek 32
Článek 29	Článek 33
Článek 30	Článek 34
Článek 31	Článek 35
Článek 32	Článek 36
Článek 32a	Článek 37
Článek 33	Článek 38
Článek 33a	Článek 39
Článek 34	Článek 40
Článek 35	Článek 41
Článek 36	Článek 42
Článek 36a	Článek 43
Článek 37	Článek 44
Článek 37a	Článek 45
Článek 38	Článek 46
Článek 39	Článek 47
Článek 40	Článek 48
Článek 41	Článek 49
Článek 42	Článek 50
Článek 42a	Článek 51
Článek 43	Článek 52
Článek 44	Článek 53
Článek 44a	Článek 54

Nařízení (ES) č. 6/2002	Toto nařízení
Článek 45	Článek 55
Článek 47	Článek 56
Článek 47a	Článek 57
Článek 47b	Článek 58
Článek 48	Článek 59
Článek 49	Článek 60
Článek 49a	Článek 61
Článek 50	Článek 62
Článek 50a	Článek 63
Článek 50b	Článek 64
Článek 50c	Článek 65
Článek 50d	Článek 66
Článek 50e	Článek 67
Článek 50f	Článek 68
Článek 50g	Článek 69
Článek 50h	Článek 70
Článek 51	Článek 71
Článek 51a	Článek 72
Článek 52	Článek 73
Článek 53	Článek 74
Článek 53a	Článek 75
Článek 54	Článek 76
Článek 55	Článek 77
Článek 55a	Článek 78
Článek 62	Článek 79
Článek 63	Článek 80
Článek 64	Článek 81

Nařízení (ES) č. 6/2002	Toto nařízení
Článek 64a	Článek 82
Článek 65	Článek 83
Článek 65a	Článek 84
Článek 66	Článek 85
Článek 66a	Článek 86
Článek 66b	Článek 87
Článek 66c	Článek 88
Článek 66d	Článek 89
Článek 66e	Článek 90
Článek 66f	Článek 91
Článek 66g	Článek 92
Článek 66h	Článek 93
Článek 66i	Článek 94
Článek 67	Článek 95
Článek 67a	Článek 96
Článek 67b	Článek 97
Článek 67c	Článek 98
Článek 68	Článek 99
Článek 69	Článek 100
Článek 70	Článek 101
Článek 70a	Článek 102
Článek 71	Článek 103
Článek 72	Článek 104
Článek 72a	Článek 105
Článek 72b	Článek 106
Článek 73	Článek 107
Článek 73a	Článek 108

Nařízení (ES) č. 6/2002	Toto nařízení
Článek 74	Článek 109
Článek 74a	Článek 110
Článek 74b	Článek 111
Článek 74c	Článek 112
Článek 75	Článek 113
Článek 75a	Článek 114
Článek 77	Článek 115
Článek 78	Článek 116
Článek 78a	Článek 117
Článek 79	Článek 118
Čl. 80 odst. 1	Čl. 119 odst. 1
Čl. 80 odst. 2	—
Čl. 80 odst. 3	Čl. 119 odst. 2
Čl. 80 odst. 4	Čl. 119 odst. 3
Článek 81	Článek 120
Článek 82	Článek 121
Článek 83	Článek 122
Článek 84	Článek 123
Článek 85	Článek 124
Článek 86	Článek 125
Článek 87	Článek 126
Článek 88	Článek 127
Článek 89	Článek 128
Článek 90	Článek 129
Článek 91	Článek 130
Článek 92	Článek 131
Článek 93	Článek 132

Nařízení (ES) č. 6/2002	Toto nařízení
Článek 94	Článek 133
Článek 95	Článek 134
Článek 96	Článek 135
Článek 97	Článek 136
Čl. 98 odst. 1 až 4	Čl. 137 odst. 1 až 4
Čl. 98 odst. 4a	Čl. 137 odst. 5
Čl. 98 odst. 5	Čl. 137 odst. 6
Čl. 98 odst. 6	Čl. 137 odst. 7
Čl. 98 odst. 7	Čl. 137 odst. 8
Článek 98a	Článek 138
Článek 99	Článek 139
Článek 100	Článek 140
Článek 102	Článek 141
Článek 103	Článek 142
Článek 104	Článek 143
Článek 105	Článek 144
Článek 105a	Článek 145
Článek 106	Článek 146
Článek -106a	Článek 147
Článek -106aa	Článek 148
Článek -106ab	Článek 149
Článek -106ac	Článek 150
Článek -106ad	Článek 151
Článek 106a	Článek 152
Článek 106b	Článek 153
Článek 106c	Článek 154
Článek 106d	Článek 155

Nařízení (ES) č. 6/2002	Toto nařízení
Článek 106e	Článek 156
Článek 106f	Článek 157
Článek 106g	Článek 158
Článek 109	Článek 159
Článek 109a	Článek 160
Článek 110a	Článek 161
Článek 110b	Článek 162
—	Článek 163
Čl. 111 odst. 1	Článek 164
Čl. 111 odst. 2 a 3	—
Příloha	Příloha I
—	Příloha II
—	Příloha III